

Ž i w o t y,
iſtutky a utrpení
Swatých a Swětíc
Božích;

ſepsány od
Hugona Jana Karlyka,

Inj. arcib. notáře, kapitulára ſtrážné kantonie w Teplé, profeſſora čeſtĕ řeči a literatury na gymnaſium Píſeňſtĕm, ſpoluzakladatele Dĕdictwí Swatojanskĕho a ſpoluauka národního Muſeum.

Díl první.

Druhé poopravené vydání.

Vydány od Dĕdictwí Swatojanskĕho.

Pro rok 1848. — Číslo XX.

Cena 1 zl. 40 kr. r. č.

W Praze. 1860.

Nákladem Karla Bellmanna.

Následovníci mají buďtež, jako i já Kristům. 1. Kor. 11, 1.
Mohli jini, mohli jiné: proč ty nemůžeš, Augustine?

Tak říkával sv. Otec Augustin k sobě sám,
a tak se příkladem Svatých k dobrému
povzbuzoval.

Tiskem Karla Belmanna v Praze.

Životy
Svatých.

Sepsány

od

Huğona Jana Karlika,
podpřemora Prémonstrátů v Teplé.

Díl druhý.

Ž i w o t y, stutky a utrpenj Swatých a Swětich Božich.

Díl druhý,

Sepsáný od

Hugona Jana Karlika,

podpřemora starožité kanonie Prémonstrátů w Teplé,
profesora církevní historie při domácích studiích, spolu-
zakladatele Dědictví Swatojanského a spolupa-
národního Museum.

Nákladem Dědictví Swatojanského.

Pro rok 1848. Číslo XXI.

Cena 1 zl. na strjbre.

W Praze 1848.

Tiskem knjecz arcibiskupské knihtiskárny pod zprávu Synů
Bohumila Haase, za faktora J. W. Žáka.

 K dostání w knihkupectví Bedřicha Crednera a Kleinbna na
Staroměstském náměstí č. 548.

Následovníci moji buďtež, jako i já Kristům. 1. Kor. 11, 1.
Mohli jiní, mohly jiné: proč ty nemůžeš, Augustine?

Žal třešval sv,otec Augustin k sobě jám,
a žal se příkladem Svätých k dobremu
používal.

Wzrůst Dědictwý Swatojanského, roku 1848, až do Wšech Swatých.

Setosným rokem přibýlo Spoluaudů 300,
opět wětším dílem z Morawy;
a wšech gich do prvního listopadu počítáme 1956.

Žádost redakce na wškeré bratrstwo.

Mnozí spoluaudové si stěžují, že kněh Swatojanských neobdržují, a s tou stížností na redakci se obrací. —

My musíme připomenuti našich předesských opako-
wati, by gen každý pohlídl na listek swůg; a upozoruge tu
zagisté, že dole ge poznamenáno, kterau cestau se mu knihy
posílaly, posílagj a posílati budau. Tam tehdy, w tom kon-
sistorním kanceláři, neb w tom Wikariátním — na Morawě
— pak w Dekanátním auřadě každý se přihlásí, a kniha se
mu tam vydá, a na listku odepíše. Když by se ale tam
pro nás kněh wíce nedostávalo: potom se teprwa na
Pražskou konsistor neb redakci gegi s pozeptáním swým
obratte.

Každau nowě vycházegjci knihu oznámíme gať w
Pražských tak i w Brněnských českých novinách. Na to,
po čtyrech nedělích, může se každý spoluaud tam, kam list-
kem poufázán gest, o swau knihu se přihlásiti. My každo-
kráte hleděti budeme, by se také wšechy knihy do toho
času na patřicím místě nacházely.

Když ale každý spoluaud za 24 fr. (což nám nese
základ geho 10 zl.) ročního auroku obdržj gednu neb dvě
knihy ročně, kteréby cizj nakladatel neb kupec po 2 neb
3 zl. na stř. prodával: tak si pak neztěžug a neobtěžug si
žádný, když za odeslání neb za přinesení té knihy něgaký
groš platiti musí; — za to gi zase brzy obdržugeš. Swato-

janšké dědictví nemůže schválněch posílů platiti; a kdyby
ge také platilo, předce by nemělo gisloty, že každá kniha
na své místo řádně přišla.

+ + +

Kof se nám schyluge. — Protož žádost naši opě-
tujeme, by se nám do konce přístijho ledna na vědomj
dalo, kdo z pánu spoluaudů našich w tom došlém roce
w Pánu zemřel; bychom geg při nové knize, kteráž okolo
přístijch welkonoc wygde, modlitbám weškerého zbožného
bratrstwa poručiti mohli.

Obrázky k Životům Svatých.

Poněwadž pro nedostatek předplatitelů obrázky k
Životům Svatých vydávati se nemohau: několik těch před-
platitelů denž nám na vědomj, strže toho mu peníze zpět
poslati máme. —

Knihy Dědictwím Swatojanským wydane.

Článkem 10. prawidel bratrstwa nasseho gest všem
spoluaudům připomenuto, že se tyto knihy proto vydávaj,
by rozsšírené lid wzdělávaly. K dosažení aučele tohoto
nenj tedy dostatečno, by spoluaudové genom ty knihy
zdarma obdržowali: nýbrž spolu i potřebno, by od lidí
wešměš — odkupováun byly, fu kterémuž cíli geden každý
spoluand bedlivost a hrliwost swau milerád obětowati
má, by knihy tyto co možná do rukau weškerého obecnstwa
přišly. — Že za odkaupenj stogj, za to ručj uetoliko gá-
drnost a wybornost těch věcj, kteréž předkládaj, a au-
hleduší pěkného wydání: nýbrž i také nad mjru lewná
cena, za kterauž se prodávaj; — neb w skutku, kdyby
w němčině a w cizině tištěny byly, dogista by se za dwa-
kráte i třikráte dražší cenu prodávaly.

Z těchto důvodů můžeme knihy tyto k hognému
odfupování poručené činiti, a každého tjm ugistiti, že si
w nich libowati bude.

Gsau k dostání w Praze, předkem w konsistornjm
fancelári, pať na Staroměstském náměstí u kněhfupce
Krednera: ale i také, obgednáním, u wšsedy ostatnjch kněh-
fupců, gať w Praze tak i wenfu, a po Morawě a Slezsku.

Knihy tyto gsau následugcj:

Rapitola Pražská w čase sw. Jana Nepomuckého	3	fr
Swatodennj pořádek	3	"
Proč gsem katoljkem	8	"
O přisaze	8	"
Žiwotopiš Zařladatele	8	"
Warum bin ich katholisch	10	"
Utrpenj swatých mučedlnjků prwnjch stoletj . .	10	"
Obraz smjsseného manželstw	10	"
Soliloquia sw. Augustina	10	"
Chrysostomus	10	"
Popřání Staro-Městského kostela sw. Mikuláše	12	"
Utěcha pro wsofě stáři	15	"
Wýbor cirkwnjch pobožnostj	15	"
Rodina Bohowěrných	24	"
Ecce sacerdos magnus, hudebnj čtverořpěw	24	"
Bohumil, drnhé wydání	30	"
Populárnj dogmatika, druhé wydání	50	"
Pane zůstaň s námi, dwa djlj	36	"
Žiwoty Swatých, prwnj čtwtletj	1	zl. —
Intronizačnj pamětnj penjz	1	zl. —
O městě Božjm, sw. Augustina 5 djlů	2	zl. —
Weleslawjn, kniha hospodářská	25	"
Hlas duchownjho pastýře	16	"
Děgepiš cirkwe katolické	25	"
Žiwotů Swatých druhý djl	1	zl. —

Filothea sw. Frantiska Salesia, po tři leta ze wšsedy
stran taužebně žádaná, po přjstjch welkonorcjch w druhém
wydání opět wygde.

Positiv pro Swatojanské pobožnosti.

Wyplnili jsme již mnohostrannou žádost nábožných spoluaučů našich na Moravě, — (kteříž si přáli a se obětowali, k zvelebení pobožnosti u hrobu sw. patrena bratrstwa nasseho, Jana Nepomuckého, přispěti; a spolu tu žádost wygerili, by i více lidí k nim v ten aumysl se připogilo,) — an jsme již, čehož nám gať pro nasse Swatojanské a Swato-Wáclavské oltawy, tak i také pro Korátní pobožnosti bylo wysokau potřebau, zwláštni marhaný „k přenášsení“ zgednali.

Náklad na ně stoji 400 zl. na stř., — a zoprawen bude gen z dobromolných darů; — proto žádných zwlášt-
ních listů na spoluaučy, ani gafých archů po městě a po wenku neposíláme, ale každému na dobré vůli pozůstawu-
geme, pakli chce co dáti, čili nic?

Při knize: „Cirkewního dějepisu“ jsme se zawázali, že s wšim, co se segde, při II. dílu Životů Swatých se wykážeme; což tehdy také zde činíme; a poněwadž nawrženj ono z Morawských osad z Předmostí a z Twančic poslo: proto zde s Morawau pečnáme.

W Holomauckém arcibiskupstwj.

Stěpanj Ant.,	kooperator w Předmostí.*)
Bleslawa Weronika,	dečka w Tazalech.
Eufr Tomáš,	mlynář w Kyskách.
Cernossef Josef,	purkhrabj w Zelatowicích.
Essenbergrowa Mar.,	školní rektorka w Lutistru.
Janál František,	půllánj w Kyskách.
Jurda Ondřej,	w Čelsticích.
Kruplowa Barbora,	služka w Holomauck.

zl.	fr.
1	20
—	10
5	—
1	—
—	20
1	—
—	14
—	20

*) W cele postawena gměna ukážuji ty spoluaučy, kteří se této věci uctyhorliwěgi ugali.

		zl.	fr.
Ryselý Tomáš,	půlláně w Dubu.	—	20
Měrka Jan,	kooperator w Pruticích.	—	30
Mlcoch Frantisek,	w Holici.	—	20
Nawrátil Stěpan	Zámecký kaplan w Swaudicích.	1	20
Pátek Jan Nep.,	viceděkan w Ossegu.	1	—
Reger Bernard,	viceděkan w Bystřici pod Hostýnem.	1	—
Sehnalowa Anna,	w Proseuici.	—	10
Skalniš Frantisek,	mlihuár w Ossegu.	1	—
Ulmowa Paulina,	žebračka	1	—
Ryselý Wáclaw,	školní učitel w Rožussanech.	—	20
Bartušek Jakub,	žahradník,	—	20
Brenza Jan,	familiant,	—	20
Dočkal Frantisek,	půlláně,	—	10
Gallassowa Kateřina,	půllánice,	—	12
Geněš Frantisek,	hošer,	—	10
Reil Tomáš,	půlláně,	—	20
Ryselý Jakub,	půlláně,	—	10
Robačková Teresie,	půllánice,	—	10
Robačková Teresie,	dcerka,	—	20
Režinalowa Teresie,	wdowa,	—	20
Richter Jan,	familiant,	—	10
Sekaninowa Anna,	dcerka,	—	10
Tomáš Josef,	familiant	—	18
Zámora Josef,	půlláně,	—	20
Zamoralowa Anna,	wdowa,	—	20
Zdrahal Frantisek,	familiant,	—	10
Zenciák Tomáš,	půlláně,	—	20

W Brněnském biskupství.

Procházka Tom.,	kaplan w Swandicích.	5	—
Rubinek Seb.,	půlláně w Blajowicích.	2	—
Umbrož Frantisek,	katolowský mistr w Brně.	—	30
Antoš Antonín,	půlláně w Olapanicích.	—	30
Bartaš Josef,	familiant w Blajowicích.	—	30
Bartaš Petr,	celoláně w Gumicích.	—	20
Bratrstwo růžencové	w Elatjce,	—	20
Brzobohatý Augustín,	půlláně w Blajowicích.	—	20
Brzobohatý Wáclaw,	celoláně w Elatině.	1	—
Časlawa Josef,	celoláně w Rodoli.	—	20
Černý Antonín,	trictwrtoláně w Holubicích.	—	30
Drliš Bartoloměj,	půlláně.	—	20
Hanliš Kašpar,	půlláně Běcnowicích.	—	20
Havjř Tomáš,	poděduj w Welesowicích.	—	20

Holub Frantisek,	děkan okrsku Naměšského.	5	—
Jiríkovská obec.	dekanátu Slavkovského.	5	—
Kadlec Frantisek,	půlláně v Korvětině.	—	20
Kalimoda Jakub,	familiant v Slapauicích.	—	20
Kebrla Florian,	celoláně v Elatině.	—	20
Kroz Tomáš,	čtvrťláně v Belaticích.	—	20
Kregc Frantisek,	čtvrťláně v Elatině.	—	20
Krimánek August,	saused v Elatině.	—	20
Krimánek Václav,	saused v Str. Rauffinově.	1	—
Křivánek Florian,	čtvrťláně v Sokolnici.	—	20
Paulík Martin,	půlláně v Blažovicích.	—	20
Prášil	saused v Lissni.	—	20
Rupber Frantisek,	celoláně v Lissni.	—	20
Spacil Ondřej,	čtvrťláně v Rteuovicích.	—	20
Sefanina Jan,	čtvrťláně v Puntovicích.	—	20
Sieger Antonín,	farář v Dobruvicích u Brna.	5	—
Smoboda Jan,	celoláně v Hodběvicích.	—	20
Sil Frantisek,	saused v Zúřanech.	—	20
Sponda	saused v Kobelnicích.	—	20
Strept	saused v Elatině.	—	20
Urbánek Frantisek	mlynář v Lissni.	—	20
Zeman Engelbert,	saused v Lissni.	1	—
Masariček Vojtěch,	školský učitel v Bohuslavicích.	—	20
Budjová Johanna,	vdova v Bohuslavicích.	—	20
Holáubek Ignác,	vrchní dohláždětel silnic, též tam.	—	10
Novotná Josefa,	mlynářka, též tam.	—	20
Wawruška Josef,	bednářský mistr, též tam.	—	20
Zloch Frantisek,	mistr obuvnický, též tam.	—	20
Bernard Josef,	školský učitel v Řežovicích.	—	20
Gubert Antonín,	kaplan v Lulči.	—	40

V Pražském arcibiskupství.

Kurowa Terezie,	na Hradčanech	v Praze.	1	—
Havránek Frantisek,	křesťan	"	5	—
Herzigová Barbara,	aufednice	"	2	—
Hron Wogtch,	arcibiskupský tajemník	"	1	—
Janík Václav,	měšťan a mistr bednářský	"	2	—
Jirík Jan Nep.	kanovník na hradě králov.	"	2	—
Kanka Jan Nep.	doktor, advokát, měšťan	"	2	—
Kučerová Paulina,	měšťanka u sv. Štěpána	"	4	—
Maleček Fabian,	rektor kolleje Václavů	"	5	—
Z Maděrných Jan,	měšťan, Ván na Chotovině	"	5	—
Morawa Frantisek,	poddomovník v starobylém domě	"	5	—

Perina Jan Nep.,	diurnista u kam. audadu w Praze.
Popeloma Aloisia,	měšťanská dcera
Smoboda Filip,	zahradník u Milos. sester
Smoboda Wáclaw,	měšťan, mistr saukeničy
Waněk Ludwíj,	podučitel žáků měšť. školy
Bělecký Kornel,	rektor piaristů w Berauně.
Čelakowichy	podučitel.
Fidler Antonjn,	mistr obuvnický w Selčanech.
Fidler Jan,	mistr saukeničy w Selčanech.
Nowotný Jan,	obuvnický tovaryš w Limusu.
Spisner Mikuláš,	měšťan w Berauně.
Tumowa Maria,	žolárka, měšťanka w Selčanech.
Wokaun Wáclaw,	w Tullatech.
Wyskaufal Jan,	tovaryš obuvnický w Limusu.

zl.	fr.
—	20
3	12
—	40
2	—
—	12
—	40
—	30
—	20
—	20
—	20
—	20
—	45
—	20
—	20

W Litoměřickém biskupstwj.

Frank Ignac,	děkan w Hradisti.
--------------	-------------------

1 —

W Králověhradeckém biskupstwj.

Sluga Matěj,	merit. vikář, děkan w Polně.
Seidl Josef,	kaplan a katecheta
Ringer Frantisek,	kaplan a katecheta
Runc Ignac,	kaplan a katecheta
Heiglowa Anastazia,	měšťanská dcera
Heiglowa Maria,	měšťanská dcera
Holzmann Wogt.,	měšťan
Buchtel Antonjn,	vikar. tagemník w Ryšperku.
Hübel Ignac,	farář w Žaboti.
Řoperta Frantisek,	lokální w Českých Petrowicích.
Neumann Pantaleon,	kaplan w Žaboti.
Pohlath Jan,	šádek w Žamberku.
Tomáš Jan,	kaplan w Nekoti.
Ungrad Maria,	wdowa poučitel w Ryšperku.

10	—
1	—
1	—
1	—
—	20
—	20
—	20
2	—
—	20
1	—
—	20
1	—
1	—
—	20

W Budečowickém biskupstwj.

Balcar Josef,	farář w Černištu, zakladatel
Atl Jan,	forst w Maltowě.

10	—
—	10

		zl.	fr.
Bužický Frantisek,	sedlák w Missowicich.	—	20
Grub Jan,	duchownj správce w Drahonicich.	—	20
Hrdina Frantisek,	sedlák w Rakowicich.	—	20
Walsowski Jan,	mlynář w Hoskowicich.	—	20
Metusil Wacław,	mlynář w Augesbci.	—	10
Metusil Jan,	syn geho	—	10
Gaukup Josef,	kolář w Maltowě.	—	10
Guda Josef,	farář w Bělicich.	—	40
Leska Wacław,	sedlák w Uzenicich.	—	20
Dittrich Isidor,	farář w Borosowě.	3	12
Holba Michal,	kaplan	3	12
Borosowská	šola	2	36
Chromowa Maria,	sausedská dcerka w Borosowě.	—	26
Tolinkowa Anna,	sausedská dcerka	—	26

5 Kusté Polhynie.

Gizycki Jan Nep.,	hrabě z Modochu.	20	—
Wšech dárců 126 podalo na 400 zl. . . wšeho		161	34

W Praze dne 1. listopadu 1848.

Wacław M. Pessina,
kanovník, konsist. rada, redaktor.

Životy
Svatých.

— 2003 —

S e p t á n y

od

Hydona Jana Karlika,
kapitulára Prémoustrátu w Teplé, prof. české řeči
w Plzni.

Díl třetí.

Ž i w o t y,

skutky a utrpení

Swatých a Swětích Božích.

Díl třetí.

Sepsány od

Hugona Jana Karljka,

kapitulára starožité kanonie Prémonstrátů w Těplě, profes-
sora české řeči a literatury na lyceum Plzeňském, spoluza-
kladatele Dědictwí Swatojanského a spoluauda národního
Museum.

Nákladem Dědictwí Swatojanského.

Pro rok 1850. — Číslo XXVII.

Cena 1 zl. na střžbě.

W Praze 1850.

Tiskem c. k. dworní knihtiskárny, Eynů Bohumila Haase.

➔ K dostání w c. k. kněhupectwí Bedřicha Křebnera a Kleinbuba na
Staroměstském náměstí č. 548, galož i ve všech kněhupectwích.

**Následovníci mají buďtež, jako i já Kristům. 1. Kor. 11,
Mohlí jiní, mohli jiné: proč my nemůžeme, Augustine?**

**Tak říkával sv. Otec Augustin k sobě sám,
a tak se příkladem Svatých k dobrému
povzbujoval.**

Redaktor k Spoluoudům.

I.

Schmalugeme, a zweme k obdaupenj, gať welebné bu-
chowenstwo, tať wážné pany učitele, na troge spjstj pro
djtj, kterěz gať od proslulých spjřowatelů wzdělány gsau, a
podařenjm, rozmanitostj a sličným wydánjm wynifagj: tať
lewnau swau cenau obdaupenj usnadňugj; a sice:

- I. Zpěvník pro mládež Česko-slovanskou, od kněze
Pantaleona Neumanna, obsahující 50 písní s nápěvy;
od Kavana a Procházky. — V Praze u Pospíšila;
za 24 kr. n. stř.
- II. Třidcet pohřebních písní, od † poříckého děkana
V. A. Pohana, v arcib. kněhtiskárně v Seminári,
za 15 kr.
- III. Sbíрка drobných povídek na poučenou dítek, od
kněze Františka Douchy. U majitele kamenoti-
škárny, Jelinka, v Mariánské ulici, blížě koňského
trhu, s 5tero outlých, něžných obrázků, za
1 zl. 40 kr. n. stř.

Tyto spjstj mohau se, i z neywětšj wzdálenosti, sřrže sau-
jednj kněhkupectwj z Bráhy lehce obgednati.

II.

Žádání gsme od Filipa Mainoni, knihkupce a naklada-
tele w Lipsku, w Sasjch, schwáliti jeho znamenitý, weledüle-
jitý němecský spjř:

Populäre Geschichte

der

katholischen Kirche.

Von J. Spörl.

to 6ti swazcích po 20 aršších. Byltě giž wydán to roce 1847, s 3 ocelowými rytinami we 3 swazcích, ale to přiliš welkém formátě, za 10 zł. 40 fr. štr. Toto ale druhé wydání pohodlnějšiho formátu, stogi gen za 5 zł. 6 fr. to dwacetnjách: nebo 6 zł. 10 fr. to banknotách.

Ríkage wšsedy knihy, gednagjci o cirkewni historii, magj Duchownj za spisowatele: toto ale wydání sepsal swětšký privatni muž, kterž to Lipsku mezi protestanty mnohonásobnými wzácnými spisy hági a zastává katolickau cirkew a rakauské mocnářstwi, pročej mnoho pronásledování trpi; s kteréhož ohledu naši uznalosti hoden gest, četným obkupuwáním přewzácné práce této uznalost naši žkufiti.

III.

Diplomy. — Když kdo do Dědictwji Swatojanského wstaupiti chce, at wšse k redakci napíše — ne německy, nébrž česky, neb morawšky. At žetelně wysadí gméno, přigmění, staw, místo a číslo swého přebýwání, řadu, ku které patří, wikariat neb dekanat, k němuž náleži, a biskupstwi, to kterémž geho obydlí leži.

Syn neb dcera, at přisadí gméno a staw otce; prowdaná udey gméno a staw swého manžela; wdowa pak at uweđe obě, totiž gméno a staw zemřelého manžela swého.

IV.

Cjsla diplomu. Stala-li se gaká chyba, omyl, neposlaužení, neb učinj-li se gakéoli, pozeptání k wysšetření; at se uweđe na redakci také hned číslo neb Nr. diplomu neb aspoň rok přistaupení, což hledání welice usnadňuje. Neb mezi 3000 spoluaudů gest těžké hledání.

V.

Dopisowání. Kdyby redaktor na psaní genu poslané blaugo neodpowjdal, přinušte ho k tomu psanými řážbý měsic se opafugjci, až odpowěď dá. Neb on, že wšsemu sám, pracem tēm nesmjrným, kteržž Dědictwji Swatojanské působí, (o kteržž wy wentu ani za máš si před-

staviti nemůžete, ano byste ani neměřili,) nepostačuje, a brzo by častokráte potřeboval pomocníků. Tu se udá, že buď psaní mezi sterymi ginyými založí, neb docela na něj pozapomene. Proto buďte ho; buďte, až ho probudíte.

VI.

Nedocházení kněh. Předhazují nám mnozí, že jsme na spoluaudivy zapoměli, nebo docela snad bankrotovali, že říkají po celý rok k žádné knize nepřicházejí? — Když jsem před rokem 1848 měl jen jednoho tiskáře a jednoho kniháře, tu jsem měl každého roku jednu neb dvě knihy k rozeslání: teď ale, když mám čtyry knihtiskárny a tři kniháře, nemohu za rok jedné knihy hotové se dopřítiti.

III. Díl Života Svatých tiskl se půl třetího léta. Obět mše swaté, celý rok a měsíc.

Bohumil 9 měsíců; i na tu malíčost Martina Lutra musil jsem 3 měsíce čekat.

Příčina opozdění. — Wymlauwagi se magitelové tiskáren: Je jim pobrali mladší na wognu, a starší towarší je jim byli přeplaceni do Wjdně. Bláda a denní nowiny, a běžní listy je překládají presy tak, že k ginyým pracem přístupu není. Nadto wše, an se hadry směly přes hranice wymájeti, bylo stěžování a byl w skutku nedostatek na papír přewelký. Gak tu tisknauti, když není důstatek papíru? — A také prodávagi do Wjdně čistý papír drážejí, než by jim to wyneslo zde na něj tisknauti.

VII.

Kde se o knihy hlásiti? — Tam, kam listek obebjrací na odepsání ožajuge, tam předně a nejprvé; a pak teprwa possta k redakci! — W Holomaudé arcidieceji al to nutí strže kněhsupectwj P. Neugebaurowo; a na Brněnsku, strže kněhsupectwj P. Nic-Grošowo, a strže ty pány, kteří sbírání audů a rozesílání kněh lastawě na se wzali. Gen trpělivost a důwěrnost neztraste. Gá se starám do umblení. Ne-

přigbu-li dnes, přigbu zítra; ale přece přigbu, a přetvapjm a potěšjm Wás.

VIII.

Rozesílání. — Také tu nemohu každou knihu pro sebe posílati, tu by Dědictví se s kasou nedědalo: ale musím posílati, až se wsce kněh dohotoví, by se to pak gedněmi autraty rozeslalo.

XI.

Spolkové. — Dědictví se pravidly swými nezavázalo gednotlivým spoluauďm knihy až do domu gim posílati, — to bychom k tomu musili míti celý kancelář a na posítowní autraty padloby naše uspořeni, kasu Dědictví. Gakby kdo k knihám swým přišel, o to se musí, jako při nominách, jako při časopisech, jako při Museum, starat a platit každý sám. Gesti se to w prvních letech u Dědictví přece stávalo, stávalo se to proto, že se to státi mohlo, když wslech auďů bylo 50, 111, 190; gak ale wzrostl počet gich na 3000, a poroste od roku k roku gestě wýše; a když čtyry wys. důst. konsistoře nám obřekli, knihy wíce k rozesílání na spoluauďy od nás přigjmati a ge obstaráwati: tu tehdy wzrostla potřeba ginať w té věci zakročiti. Wyžádalo se od dwau gestě službowolných w. d. konsistoři, by mįstům, která od swé w. d. konsistoři wybálena, a lehčegši přiležitost ano i každodědnj s Brabau magj, a oni si posílu zaprawiti chtěj, powoleno bylo, knihy sobě zrowna od pražského c. k. dwornjho kněhkupce Krednera dáwat posílati. K tomu obě tyto w. d. konsistoře swolily. — A to také gest ten gedný prostředek, chtějli páni spoluauďové knihy naše po wygiti tiskem w krátkém čase a rownau cestau obdržowati; aby se u redakci strany toho oznámili, gménem se ubali, a přisabili, že wýlohu posítowní chtj ipolečně nésti. Pak ge u toho spoluauďa, gehož si k té službě wywolj, wyzbowihnauti mohau; kterž gim také obdržené čislo na gich listku odepisse. Tak se nám zde práce ulehčí, brzké poděleni se usnadni, a wětšjch autrat se uspořj. Kde ale

rozepisánj štrže weleduřtognů wifariátnj auřad nebo wen-
fornj fupectwo pozůřtane: tu geřt fluffno a powinno, by
řlawnému auřadu, řpolečným ře řloženj, pořřtownj wýloha
ře wynahradila, a wifariátnjmu pořřlu ře od řažděho ten groř
řa pořřlauženj mileráb podal. Přjtomne ale, řde 7ro řnjřřek
řažděmu přjnářřj, buďj mu 6 řr. placeno. — Řeďj obdr-
řujete řa wařřich 24 řr. auroku toľik řněh, ře řa 6 řl.
řřogj: řař nebudeř obřřjřno řuto maličřoř přjřati.

X.

Řa řebařřora přjchářřwá řařé řa podjrná řářoř, aby
i řnjh řoku pořřinulěho řarowal. (Řno, řeďj byř ge řřj-
we řám ře řwěho řaupil?) — Řěřřomo řažděmu, ře auroř
ř řapitálu řeřřwa po řoce ře řářati můře; řjřby ale řa
přeřřřřř řok, řeďj řluřnjř řůřřřu geřřřě w řwěm uřřjwáňj
řeměľ. — Geřř-ľi řo w. ř. řonřřřoř Řřařřřá přeře řěřřby
čjňj, řřáwá ře řo řen ř wľařřnj přjřřjwōřři, řořřubby řě-
řjčjřho řoku řařá wřřaňřjwá řnjha nemyřřřla; — coř ře
bořřuřel! po řelý řok 1850 řřáťj muřelo. — Ğař mile řařowá
wřřębe: přeřřanaňj ře řnjh řoku řjnuľěho pořřáwáťj, a
řa, řřerář pořřáwána břřwá, řjřby ř powjnnōřři, řěbrř řen
ř přjřřjwōřři přjchářřj; řřo ře

XI.

Kapitál Děřřictwj Šwatojansřěho, na ľęjčj řrunťj po-
řřřřřěňj, — řřerý w. ř. řonřřřoř Řřařřřá w řwěm opatře-
ňj řřjřj, — pořřęňřáňřj Bořřj a wálným počřem přjřřu-
pugčjčj řjř řař řřřařřě wřřřřřľ, ře ře řnjh, řeďby řařé
řářňj řpoluauřowě wjce nepřjřřřpowalı, po wřřě řuřaűj
čařh wřřáwáťj mohau, a řařé wřřáwáťj řuřau. — Přřořř
řřřęte wřřřřřřni řeř řřarōřři w řřęľjwōřři, řůwěřňōřři a řjřřořč.

XII.

Co pař pro řok 1850 řořřaneme?—Řořřľá ře řáňům
řpoluauřům: 1. Dřľ Žjwotů Šwáťh, 2. Ğbět mřřě
řw. 3. Řořřumil, 4. Ğartin Ğutr, 5. Ğen s řřaw-
řau wen, a 6. Pařřřřřřřľ ľřř.

Pro rok 1851 posílá se: Kdo má pravdu, 2. Denní průpovědi z bl. Tomáše Kempenského; a w tisk přichází, 1. Wěneček Swatojanský, 2. Swěcení neděle, 3. Zpověď Katolická, Passigowý týden.

Pro rok 1852 leží 1. Cesta do Říma s obrázky. 2. Liturgika, 4. Život bohabogý, 6. Rozumil, 7. Zpuštění se Katolické wjry, 8. S. Ludw. z Granady mravné učení, w rukopisech přichystané. — Tehdy, gestli bychom se také pro nepřemožitelné překážky s posláním nových kněží opět opoždili: potoguj zůstaňte. Beněz máme, rukopisy máme, a dobroslužebnost máme; nad to požehnání Boží, přimluvu swatého Jana, a nepřetržené přístupování nových spoluauků. Tehdy o Dědictví swatojanské není se co báti. Wina by byla gediné na papjrnách a kněhtiskářích.

XIII.

Památní peníz Swatojanský. — Ohlásil jsem před dvěma roky, že ho obstarám w Augsburku, w městě bavorském. Ten samý gest již k kaupi w zásobě. Kdo gestě, gja znatel wkušných prací, ten peníz widěl, prohlásil se, že w tom druhu gestě nic mistrněgšjho newiděl. Předek představuje Hrob sw. Jana Nepomuckého, zadní strana ale „celý hrobový chrám Páně swatého patrona našeho.“ Kolem gđau čtyry češce a čtyry německé nápisy. Cena geho gesti nyní, co jsem té minci 2000 raziti dal, pro spoluauky, w krásných střínkách, 40 kr. n. stří. Pro ty ale, kterjž spoluaukové negsau, nemůže se gnat než za gedem zlatý na stří. přepuštiti. Pro památku na Sw. Jana Nep. a pro tu spánilau krásu, kterauž ten peníz wypracowan gest, neměl by žádný litowati, ochotně si ho kaupiti. Kince ty gšau na hrobě sw. Jana odeunně cirkewně poswěceny a dothkány. — Peníz ale ten beí se gen po okrauhlosti mezi prsty, nikoliw ale na plocho, proto že mastnota píšťů zrcadlo a lesk geho kaji. Spoluaukové mohau, udáním swého gména, gen z rukau redaktora geg obdržet; ginj mohau si ge také strže kněh-

Inspektorj dát obgednat; kde redaktor čtvrtý byl kněhsup-
cům, pod gménem promiší, přepaustj.

Každý ale udeř, zdaž peněz s auřkem, aneb bez auřta
žádá, — cena gest ale stegná.

XIV.

Gať stogíme s Dědictwjm? O tom pišje časopiš
Blahowěst w čísle 4 na štr. 47, následugjimi slowy.

„Při počátku nowého roku náležj opěť žetel obrátiti
na ústaw, kterémuž nemůžeme leč opravdowého žbaru ze
srdce přáti. — Minjme tuto Dědictwj sw. Janšké. Powá-
žjme-li žrůst, gaťž bere za časůw méně přížniwých, mu-
simeť owšem wděčně wyznati, že w Pánu zesnulý žašla-
datel bezpochyby sám se nenadál po neblauhém čase tako-
wého rozššjření! Geť tomu šestnácte let, co powstalo do-
tčené Dědictwj, a giž čjtá 3000 údůw po wesřeré wlasti
našj české a morawské. Minulým rokem přibyhlo nowých
údůw 422. Nejwjce přišlo gich z družné Morawy, a sice
z Brněnského biskupstwj 129, z Holomaučého arcibiskup-
stwj ale 140. — Widauce takowau příkladnau horliwost
na Morawě, owšem sami žaštyděti se musjme, pomnj-
me-li, gať málo se u nás po Čechách w poměru stává pro
zwelebenj ústawu, kterýž by se mohl i měl státi prame-
nem duchownjho wzdělánj po wšj wlasti. Přistaupilo to-
tjž r. 1850 nowých údůw, a sice:

z Prahy . . .	5
z Litoměřicka . .	8
z Kladřka . . .	8
z Buděgowicka .	30
z Pražské arcidieceřj	40 a
z Hradecka . . .	52.

Wyznámeť se, že by neřřtobilo, aby se mezi námi žo-
tawila poněkud účinnost a horliwost o wše dobré: — a pak
by spogenými silami žrůstalo, což bohabogným knězem An-
tonjnem Janiřyřem žaloženo gest kdobrému národu a cirkwe.“

Positiv. Kterj w minulých 3 letech na doplacení pozitivu i pobožnostem swatojanským příjmově přispěli, gimž za tu štědrostjky posíláme, — s udáním poskytné-
ho dárku následující:

3 Holomúckého arcibiskupstwj.

		al.	fr.
Bartlowa Marie,	z Předmostj.	—	10
Chytil Frantisek,	čemenář w Certorii.	—	53
Essenbergowa Al.,	rektorka w Hutisfu.	2	—
Dawidek Frant.,	jedlák w Dluhonicích.	—	25
Dawidkowa Kat.,	výměnkářka, též tam.	—	15
Dočkal Frantisek,	půllánj w Rožumanech.	—	10
Dokupilowa Anna,	z Předmostj.	—	10
Dokoupil Martin,	celolánj z Olšan.	1	—
Dopitowa Anna,	wdowa z Benětroffic.	—	15
Dostal Marie A.,	domkářka z Čechowic.	—	15
Horáček Barth.,	půllánj z Žerufek.	—	15
Gradila Rod.,	půllánj w hrubém Týnci.	1	—
Janaljk Vincenc,	administrátor řady Milotické.	—	30
Kaukal Josef,	půllánj w Žerufkách.	—	15
Becljk Josef,	celolánj w Bartułowicích.	2	—
Kowár Frantisek,	šaujed w Žerufkách.	1	—
Kubiček Frantisek,	šaujed w Žerufkách.	—	15
Kubiček Jakub,	šaujed w Čermánech.	—	18
Leifert Martin,	wogin w Koleskowicích.	—	10
Malindrowa Anna,	w Dluhonicích.	—	10
Mláček Frantisek,	lánj w Dluhonicích.	1	—
Mláčková Maria,	šaujedka w Dluhonicích.	—	30
Mlcochowa Ant.,	místrowa oděwnická w Holici.	2	—
Mráček Frantisek,	lánj w Běrowanech.	—	30
Nakládal Jan,	šaujed w Olšanech.	1	—
Nawrátil Frant.,	wýměnkář w Certorii.	—	15
Nawrátil Jan,	domkář w Koleskowicích.	—	18
Nawrátil Josef,	wýměnkář w Hablowech.	—	15
Polassek Frantisek,	půllánj w Benětrofficích.	1	—
Přechýtelowa Brist.,	domkářka w Olšanech.	—	10
Procházka Ignác,	šaujed w Ohnicích.	1	—

		zl.	fr.
Ryba Jan,	sakristán Něm. panen w Opawě.	—	30
Sekauina Jan,	trictwrtnjš w Olšaněch.	—	30
Sekanina Josef,	půllánj w Olšaněch.	—	15
Skopalowa Anna,	sausedka w Dluhonicěch.	—	10
Spannrowa Rosal.,	sausedka w Běstřofficěch.	—	10
Ulach Josef,	půllánj w Běstřofficěch.	—	20
Tuskowa Worsila,	hčerstwně w Běstřofficěch.	—	20
Wychodilowa Jul.,	wdowa w Gertorii.	—	15
Wyhljdal Fraut.,	saused w Běstřofficěch.	1	—
Zbořil Jan,	půllánj w Olšanech.	—	30
Zmestřálowa Ant.,	sausedka w Popowicěch.	—	10
Wšěho		23	34

3 Brněnska.

Procházka Tomáš,	školnízák., kaplan w Zwančicěch	3	45
------------------	---------------------------------	---	----

3 Pražské arcidiěcese.

Dwořák Frantisek,	saused w Starém Běsi.	—	15
Dwořák Jan,	saused na Welence.	—	15
Gindrowa Maria,	w Smolnici.	—	10
Kaliskowa Maria,	w Smolnici.	—	10
Nic Josef,	přistěpár w Smolnici.	—	10
ze Smolnice,	negumenowaně.	—	26
Wiska Wáclaw,	wrchnj šafár w Románi na Plasfu.	1	—
Wyšlaužilý wogjn,	w Plasfěch.	1	—
Wšěho		3	26

3 Králové Hradeckého biskupstwj.

Jung Frantisek,	spoluauč w Petrowicěch.	—	30
Jung Josef,	špoluauč w Petrowicěch.	—	30
Wšěho		1	—

3 Budějowického biskupstwj.

Balzar Josef,	2hý zakladatel, farár w Černišku.	20	—
Kadlec Jan,	učomysla w Budějowicěch.	—	30
Wšěho		20	30

	zl.	fr.
Všech příspěvků w těch dvou letech	53	15
Na cenu poslati w	400	—
šestlo se w těch dvou letech 1848 a 1849	258	19
Zůstalo tehdy ještě dluhu	141	41
Na to k roku 1850 šestlo dalších	53	45
Zůstává tehdy ještě k zaplacení	87	56

Dausáme od nábožné štědrosti vzácných panů spolu-
luudů našich, že nám, — Pánu Bohu na wděčnost, —
za udržení swatého pokope, w běhu následujících dvou
let, těch 87 zl. 56 fr. ještě darováno bude.

XVI.

Také to buď uvědoměno, že se opět k dostání:

1. **Silothea, či Bohumila** sw. Františka Salezianského; po biblí třetí přemýšlenná kniha, za 26 fr.
2. **Pobožná děvečka**, jinak také **Swatodenní pořádek** zváná, za 10 fr., pak
3. **Populární Dogmatika** se tišne, a bude začátkem
Črpy za 1 zl. k dostání. — Kniha, jak říkají,
jakáž není peněz k zaplacení.

XVII.

Životy Swatých. — Veliké překážky vstupují
w cestu, by spis tento přespasitelný došel svého dokon-
čení. Protož se všichni vroucně modlete, by to sw. Jan
u Prozkřetenosti Boží tak vyprosil, aby spisovatel, celé
toto přewelebné dílo, ku konci šťastně přivedl.

XVIII:

Nový spoluzakladatel. — Rozpotěš se srdce Wasse, wšech Wáš spoluauctů Dědictwí Swatojanského! Obdrželi gste nowau oslawu a okrasu bratrstwa swého, která wše dowrsfuge, čehož gen srdce Wasse žádati může. Gegich Magestátů Císaře Pána a Císařownu Pani, **Ferdinanda** Dobrotiwého a **Marii Anny** Zbožnau a Dobročinnau máte giž za spoluzakladatele bratrstwa Wasseho; nyní wám ale i dospělo míti „do třetice wšeho dobrého,“ ten neyslawnější trogl stek, když s letosnjm Nowým rokem i Geho Eminencj, náš Nedybůstogněšší Kníže Pán Arcibiskup, Kardinál Swatě-Rjmské Církwe, **Bedřich, Oswjcený Kníže Swarcenberků, rozený wýwoda Krumlofský,** k bratrstwu Dědictwí Swatého Jana Nepomuckého, (u gehož swatého hrobu každau neděli a každý swátek o Smě rannj mši swatau slauží, a tu i za Wáš se modlí, a odtud Wáš žehná,) — co spoluzakladatel lastemě přistoupiti ráčil. — Giž tehdy máme wšude, gať wyššího míti nemůžeme; a záštitu geho ručj a pogisfuge nám wšech těch milostj, kterých nám bratrstwem Swatojanským došici lze. Z toho wesel se srdce Wasse a pleseg! — Tak počtena je widauc, modlete se wřele za Oswjcenau Eminencj Geho, by owčinec Swatojanský milowal, žehnal a rozmnožowal; a tak přispěl, aby žádn z nás nebyl ztracen: ale by wšech, On prwnj Opatrowník hrobu swatého Jana Nepomuckého, šťastně tam k swatému Janu nás uwebl, kdebychom my, „owčinec s Nedybůstojm Pastýřem swým“ — oslawenými a oblaženými se stali po wšech wěky wěkůw. Amen!

IX.

Přehled spoluauků,

kterak roč k roku do Dědictví Svatého Jana vstupovali.

1835	.	.	.	.	.	.	.	.	58,
1836	.	.	.	.	.	.	.	.	93,
1837	.	.	.	.	.	.	.	.	123,
1838	.	.	.	.	.	.	.	.	87,
1839	.	.	.	.	.	.	.	.	104,
1840	.	.	.	.	.	.	.	.	120,
1841	.	.	.	.	.	.	.	.	64,
1842	.	.	.	.	.	.	.	.	71,
1843	.	.	.	.	.	.	.	.	52,
1844	.	.	.	.	.	.	.	.	91,
1845	.	.	.	.	.	.	.	.	111,
1846	.	.	.	.	.	.	.	.	169,
1847	.	.	.	.	.	.	.	.	514,
1848	.	.	.	.	.	.	.	.	366,
1849	.	.	.	.	.	.	.	.	300,
1850	.	.	.	.	.	.	.	.	422,

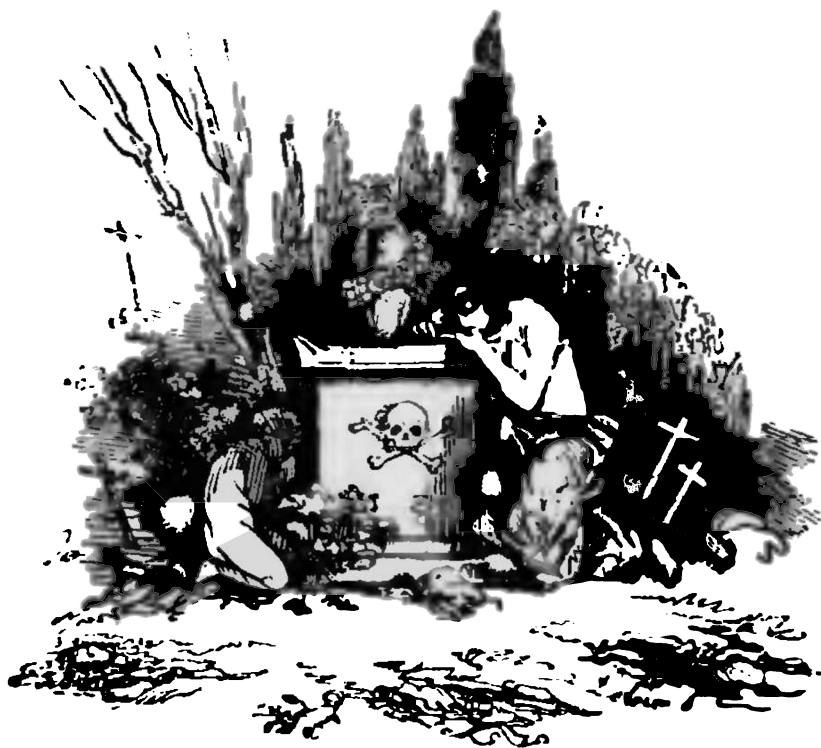
V těch 16 letech přistoupilo tedy spoluauků 2745;

Když k tomu připočteme letošních do 16.

Května 245

Tak tož dělá 3000.

Budiž gméno Páně pochváleno !

Seznam

giž w Pánu odpočiwagjcich spoluauďů
Dědictwji Swatojanstého,
 gať daleko rebaťci dořawábe udání byli;

a za které dle §. 9 prawidel wssicni buchowni spolu-
 audowé, w tem dñi swatého Jana Nepomuckého mšsi
 swatau slaužití magi; ostatni swětšti spoluauďowé
 ale za ně mšsi swatau slyšetí a obětowati budau. —
 Mimo to buďiž, gať se to na wíce místech giž dobrowolně
 stíwá, po každém kázání za ně křesťanská přimluwa konána.
 — Což si pak geben každý přátí budeme: to činme giž nyní
 rádi a ochotně; by oni, i pomocí našši oslaweni, přigali
 nás někdy, s wděčností, k swatému Janu do nebeských stánů.

Luk. 16, 9.

**Předkem, za požehnaného zakladatele Antonína
Šanýkyře, expositu w Klokotech u Tábora.**

w Pražském arcibiskupstwj.

W Praze same.

**Ernst Alois, swobodný pán z Rocingu, Kníže
Arcibiskup Pražský.**

Jungmann Jos.,
Kalina Matěj,
Kolenatý Josef,
Lindnerová Anna,
Machek Josef,
Muslerová Anna,
Oettingen Wallerst.,
Presl Jan Swatp.,
Riha Bonawent.,
Spinka Wáclaw,
Veit Wáclaw,
Wagentnecht Jos.,
Wallis Eleonora,
Werner Josef,
Woříšek Slavian,
Zábranská Rosalia,
Zimmermann Jan,
Zlatný Felix,

rytíř cís. kr. Leop. ř. prefekt St. M. Gymnas.
rytíř z Seihensteinu, advokát, konsist. rada.
rytíř řádu Maltesů, farář u Karmelitánů.
měšťanka.
malíř.
hospodyně na Hradčanech.
kníže, plukovník w vojskě.
doktor a profesor lékařstwj.
z Milosrdných bratří.
knihmistr.
magistr mnoha řádků, spoluzakladatel.
kaplan u sw. Gindricha.
hraběnka.
rytíř mnoha řádů, arcijáhen wýb. wěr. ř. kap.
z Milosrdných bratří.
hospodyně na Hradčanech.
říčovník, skriptor c. k. knihowny.
administrátor Karmelitek.

19

N a W y š š e h r a b ě.

Dřevěný Frant.,
Sájek Wáclaw,
Rafka František,

kanovník na Wyšehradě.
spoluzaklad., kapit. třetán na Wyšehradě.
kanovník na Wyšehradě.

8

W arcidiéceši.

Bermann Wogtěl, polešub w Konopišti.
Čekanská Frant., občanka, wdowa w Selčanech.
Diehl Jan, kaplan w Deyšně.
Engelthaler Frant., farář w Hostauu.

Dastal Jilip,
 Bradáč Frantisek,
 Eger Wáclaw,
 Franz Josef,
 Freytinger Wácl.
 Sanikýř Josef,
 Heinz Petr,
 Horáček Wáclaw,
 Sutter Bernard,
 Janda Josef,
 Jindrowa Marie,
 Kaška Jan,
 Kubiška Ondřej,
 Lang Jakub,
 Legat Jan,
 Mairnerowa Jos.,
 Moř Wáclaw,
 Novák Josef,
 Opelt Frantisek,
 Petřík Jakub,
 Pořorný Josef,
 Polák Jan,
 Polc Jan,
 Richter Ondřej,
 Řídlowa Anna,
 Seidl Josef,
 Urban Jan,
 Wenz Matěj,
 Witák Tomáš,

farář w Deyšíně.
 mistr truhlářský w Píseč.
 mlynář w Blasčech.
 kaplan w Selci.
 farář w Zebnici.
 farář w Kondraci, spoluzakladatel.
 farář w Podmoravě.
 farář w Ondřegově.
 děkan w Planě.
 doktor bohosloví, lokál. w Mostecku.
 w Smolnici
 děkan w Dimišově.
 děkan w Lechomicích.
 farář w Královicích.
 domkář w Třemešíně.
 hospodář w Lurzi u Čelakovic.
 děkan w Bezděvicích, vikář Beraunský.
 w Píseč, smelcmistr w Železných Hutích.
 farář w Zebnici.
 pachtík w Sutcích.
 jeblář w Třeboraticích.
 hamýř w Břizí Hoře.
 farář w Střezmíři.
 farář w Unhošti.
 w Řibnicích Píseč.
 děkan w Berauně.
 učitel w Blonicích.
 farář w Etolmíři.
 farář w Chlumu.

31

W Litoměřickém biskupstwu.

Řehák Antonín,
 Bělohaubek Jos.,
 Čapek Anna,
 Cepelák Jan,
 Dobícer Josef,
 Glawáček Josef,
 Horáček Josef,
 Hossel Wogtěk,
 Kořinec Jan,

vice-řektor řevináře w Litoměřicích.
 c. ř. dmor. kaplan, děkan w Rosmanosích.
 řaufetka w Čermné Daubrawici,
 řkolní pomocník w Čitolibech.
 kaplan w Čitolibech.
 mlynář w Debrowanech.
 řbýmatel we Měli.
 učitel w Řožďalovicích.
 kaplan w Desenicích.

Mostbeck Leopold,
Nečasěk Josef,
Neumann Josef,
Pelikowska Frant.,
Přibyl Antonjn,
Řibřid Jan,
Stěhule Josef,
Zahradník Vinc.,

měšťan w Rimburku, školnj dohlýžitel.
kanovník w Litoměřicích.
farář w Řinci.
špitálníce w Hradštitě.
farnj administrátor w Řinci.
kaplan w čestém Dubě.
duchovní správce w Laukově.
farář w Řešticích.

16

w Králové Hradeckém biskupstwj.

Lana Josef,
Sawelka Wáclaw,
Seč Frantisek,
Serl Frantisek,
Sochek Frantisek,
Berner Josef,
Kunz Jan,
Kunz Jan,
Maršl Jan,
Müller Josef,
Pacák Jan,
Školník Frantisek,
Sošol Frantisek.
Ziegler Josef,

duchovní správce w Ramenickách.
farář w Milinově.
přisowatel w Ryšperku.
fúpes na horách Kutných.
děkan w Dassicích.
farář w Lužci.
hospodský w Rowně.
chalupník w Jaroslavě.
měšťan w Ředci.
správec w Zampachu.
měšťan w Chlumci.
kaplan w Kopidlně.
děkan w Novém Městě.
děkan a vikář w Chrudimě.

18

w Buděgowickém biskupstwj.

Neydústogněgšj van biskup Josef Lindauer.

Šalík Karel,
Bausche Wáclaw,
Benda Brístow,
Bubka Matěg,
Zulík Karel,
Čilek Josef,
Čellerin Ondřeg,
Dánko Maria,
Šerites Karel,
Brál Frantisek,
Kregc Matěg,
Bůčera Jan,
Malík Frantisek,
Mršlík Karel,

infultonanj probost w Buděgowicích.
hospodský w Starém Smolinci.
ván statku Elhenického.
kaplan w Malenici.
aučadník w Blazově.
šaused w Radinově.
farář we Žboři.
šfářka w Malém Čákově.
farář w Mezamyslicích.
farář w Mlčjně.
poslasný w Neučicích.
farář w Gistěmnicí.
kaplan w Gilowici.
farář w Mirtinici.

Nauš Ignac,
 Perautka Wogtěch,
 Rabský Frantissek,
 Scheller Tadiáš,
 Scholar Jan,
 Schuster Jakub,
 Seiche Jan,
 Sláma Frantissek,
 Slawjček Frantissek,
 Sparner Petr,
 Suman Wogtěch,
 Wondruska Matěg,

farář w Těhnici.
 sauseb w Uzenici.
 farář w Wolenici.
 kaplan w Buděgowicjch.
 měšťan w Strakonicijch.
 farář w Elhenici.
 děkan w Trhových Svinech.
 děkan w Bechyni.
 duchownj správce w Hlasowě.
 duchownj správce w Hostčicjch.
 vikář a děkan w Novém Lhuě.
 duchownj správce w Těhnici.

22

W Holomúckém arcibiskupstwj.

Skorkowský Karel,
 Brnoskova Barb.,
 Černý Josef,
 Chytil Josef,
 Dawidkova Kateř.
 Eberle Rudolf,
 Frenza Jan,
 Galuža Rozalia,
 Gorčic Wendelin,
 Großmann Syac.,
 Hromátka Jakub,
 Jurečkova Josefa,
 Juráček Matěg,
 Kasspar Antonjn,
 Kregčj Ignac,
 Kupcova Tekla,
 Kwjčala Jakub,
 Kyselý Jakub,
 Lepar Frantissek,
 Měrka Jan,
 Neiser Frantissek,
 Odstrčil Frantissek,

hrabě, biskup Krafowský.
 w Hrubých Prosnicjch,
 kooperator w Hrubé Poštělmowě.
 kněz cirkewnj.
 wdowa, wýměnkářka w Dluhonicijch,
 farář w Ostré.
 familiant w Nawauně.
 sausebka w Hrubých Heřticjch.
 domkář w Slawkowě.
 piarista, profesor w Strážnici.
 vikarista w Kroměřžji.
 dcerka w Bepowicjch.
 půllánjst w Buhu.
 kooperator w Chotibitlu.
 kooperator w Holešowě.
 nájemnice w Jelesowicjch.
 towarhě w Benowě.
 sauseb w Rožussanech.
 půllánjst w Buhu.
 kooperator w Hrubé Pěncici.
 farář w Bilowstu.
 mlynář w Benowě.

Onderková Veron.,
Oherova Frant.,
Pawlenka Josef,
Pienták Leopold,
Prosska Frantisek,
Stoklasa Karel,
Strýž Jan,
Wečera Anna,
Žerawa Frantisek,

dcerka w Romátowě.
w Předměstí.
farář w Beneschowě, w Elzfu.
farář w Dörflu.
zahradník w Romátowě.
kooperator w Oštrowě.
kooperátor w Frístáku.
domkářka w Dluhonici.
kooperator w Rojetně.

32

w Brněnském biskupstwj.

Čermák Karel,
Černý Frantisek,
Chalaupek Antonín,
Chládek Ondřej,
Dvořákova Alžb.
Eitelhubrowa Mar.
Engelwirth Jan,
Griesner Filip,
Holásek Josef,
Holaubek Ignac,
Husák Petr,
Jauer Petr,
Kinský Dominik,
Koč Wáclaw,
Masariškova Těkla,
Nárowa Veronika,
Mrkvice Florian,
Nowák Josef,
Paleček Jan,
Pessina Jan,
Škařaupka Tomáš,
Spáček Bernard,
Weinberger Kassp.
Wetická Maria,
Woláková Frant.
Wondra Josef,
Žeman Jakub,
Žrzawý Tomáš,

školsnj učitel w Brtnici.
farář w Roskčích.
farář w Laučicích.
čtvrtník w Řepbradě.
w Brtnici.
gichátská dcera w Zwančicích,
měšťan w Zwančicích.
alumn w Brně.
farář w Blánsku.
komisár filnie w Bohuslawicích.
provinciál řádu Piaristů.
farář w Brtnici.
piarista a c. fr. řub. překlád. w Brně.
řasár w Zwančicích.
rektorka w Bohuslawicích.
wbowa, porodnj bíba w Zwančicích
čtvrtník w Telnici.
učitel w Brtnici.
farář w Třebíti.
fabrikant sušen w Brně.
čtvrtník w Králově Poli u Brna.
konfist. rada, farář w Seraticích.
učitel w Zwančicích.
řasářka w Telči.
wbowa, pekařka w Zwančicích.
farnj administrator w Telči.
synek w Slapanicích.
kaplan w Zábrdowicích.

28

w Rakausich.

Cech Frant.,
Cech Wáclaw,
Salasska Kasian,

řádu piaristů, prof. hluchoušimých we Wjdní.
pobomowník w Weiburgu u Badenu.
inf. probost, dworní rada we Wjdní 3
Wřech. 172,

Orodug za ně, swatý Jene Nepomudý,
By aucastni byli zaslibeni Kristowých
Odpocinutj wěčné degž gim Pane,
A swětlo wěčné ať gim swjtj!
Ať odpocjwagj w pokoj. Amen

Opafugeme žádost a na srdce klademe, by gať kdo
wj, nebo se to domj, že kdo a kde je spoluauubů w Pánu
zemřel, aby se redaktorowi Dědictwji Swatojanského do
Prahy lastawě co nejdříve možná oznámilo, a se den a
čjso neb Mro. geho diplomu spolu uvedlo. Powážme tu
žalořt na wěčnosti, kdyžby duře zemřelých spoluauubů našich
zanedbáním našim zklamání se widěli, že gsme S. 9th
prawidel stanow našich zanedbali, za ně se nepomoblili,
aniž se přičinili, by od ginhých za ně modleno bylo. Ne-
wyrhugme se z toho bratrřtwa a sestřenřtwa, w kterě
nás, pro časný wěť i pro wěčnost, spogilo Dědictwji
Swatojanské!

Pessina,
redaktor.

Královský hlavní chrám Páně hrobu sv. Jana
Nepomuckého v Praze.

Ž i w o t ů,

šťutky a utrpení

Svatých a Světíc Božích.

Díl čtvrtý.

Seepsány od

Hugona Jana Karlika,

kapitulára starožitné kanonie Premonstrátů w Teplé, profes-
sora české řeči a literatury na gymnasiu Plzeňském, spoluza-
kladatele Dědictwí Swatojanského a spoluauča národního
Museu.

Nákladem Dědictwí Swatojanského.

Pro rok 1856. — Číslo XXXXI.

Cena 1 zl. 10 kr. na střibře.

W Praze 1856.

Tiskem Bedřicha Rohlfíka w arcibiskupském Seminári.

Uže dostati w c. kr. kněhtupectwí Bedřicha Křednera a Kleinbuba na
Staroměstském náměstí č. 548, galsy i we všech kněhtupectwích.

Následovníci mají buďtež, jako i já Kristem. 1. Kor. 11.

Měli jsme, mohli jsme: proč ty nemůžeš, Augustine?

Tak říkával sv. otec Augustin sám k sobě,
a tak se překládem Svatých k dobrému
povzbuzoval.

Pravidla Dědictwí Swatojanského.

Antonín Haníř, rodem z Prahy, 21. října roku 1753, exjesuita a pension. zám. kancl. Císařského, budějovické diecese, umínil sobě, w čase stoleté památky za Swatého wyhlášenj Jana Nepomuckého, w roce 1829, na památku té první stoleté slavnosti založiti ústav, gjmž by dobré, vzdělávatelné knihy w gazyku českém, gjž wázane, w ceně co možná neylacinějšj prodávány byly. Požádal knížecí arcibiskupské konsistoře Pražské, by ústav ten we své wedenj přigala; k čemuž, jakožto základem, 1000 zl. na str. přiložil a sobě wyžádal, aby ústav ten gmeno „Dědictwí swatého Jana Nepomuckého“ měl, pak k němu weššero obecenstwo w spoluandstwo pozwáno bylo. Tuto žádost geho w. d. konsistoř 9. listopadu 1831 vyplnila; Geho Maještát císař a král František I. dne 26. října 1833 pravidla geho potvrdil; a ústav ten rokem 1835 w život a působenj wstoupil. — Zemřel **Zafladatel** náš w Táboře, w budějovické diecesi, 15. března 1833, 80 let stár. —

Pravidla ústawu toho giau následugj:

Přístup spoluandů.

1. Spoluandem státi se může každý, buď ustanoweným peněžitým příspěvkem: anebo podáním písemných prací, fterěž k podotčenému ančelu směřugj a oblebně wnitřuj

cenu své od m. b. arcib. konjistoře f vybání za hodné uznány budou. — (Peněžité příspěvky neyraděgi aby se na redakci posltan posltaly.) Písemné práce se gať w konjistorijnm kanceláři, tať tať u redaktora přigimaji; a kdo to ho žádá, i honorár se pobává.

2. Kdo (gdau na wždyčy) podá: 40 zl. na stř. příspěge, považován bude za spoluzakladatele.

3. Kdo (gdau na wždyčy) podá: 40 zl. na stř., gest téhož ústavu spoluauDEM I. třídy; 20 zl. spoluauDEM II. — a 10 zl. spoluauDEM III. třídy. — Menšij příspěvek přigme se wděčně za dobrodinj.

4. Rehole, celé wifariáty, vsady, školy, rodiny, bratřstva wstúpugi nagebnau dwognásobným příspěvkem do nadřčených tříd; ne ale po letech pozděgšijm doplácenjm. (Když se ale u př.: manžel s manželkou, neb bratr se sestrou w geben základ spogi: tu se knihy až do zemření prwnjho wybáwaji.) — (Abý pať zemření spoluauDEM ústavu f známosti přišlo: žádaji se duchownj pastýřowé, umrtj redakci co neydržjwe gistotně f wděmosti dáti; — gaťoť i powýssenj každého duchownjho spoluauDE, aneb přestěhování se geho na ginau štaci, i proměnění swobodných, neyčpe i přjmo posltau, vyplaceným psanjm, ústavu oznamiti. Kdo své přestěhování neohlásil, po roce knihy minulých let neobdrží wjce. Neb Dědictwj f uschowávání pro newšjmanové zawázáno nenj. To ať se šolkolem ohlášj.)

5. Každému doplněujm základu we wyššj třídě přistoupiti wolno; u př. f prwnjm 10 zl. druhých 10 zlati, a tať se spoluauDEM II. třídy štáti. — (Abý ale kdo své spoluauDštwj ginému posltupil: pro mnohé obtížnosti ústavu přigmauti nelze. Každý přistupugici pamatug „gμένο a místo a šaru obyblj svého w gazyřu českém, neboli morawštem postawiti, a spolu swúg wifariát neb dekanát poznamenati.“)

6. Kdo w poslednj pořádnosti své odkáže Dědictwj 100 zl. stř., považován bude za spoluzakladatele; za gaťéhož u hrobu swatého Jana Nepomuckého zwláštnj misse swatá za mrtvé obětována

bude. — Stává se nad to aučastným i dobrodinj §. 9ho.

7. Spisovatelé, kteří své práce témuž ústavu obětují, kteréž by po náležitém ocenění i tisku ustanoveny byly, dobýmagi sobě, dle obšírnosti, důležitosti a gabrnosti spisů svých, právo spoluaudů buď I., buď II., buď III. třídy; což w. d. konsistor rozhodne. Podáním více důkladných prací postoupí spisovatel do vyšší třídy.

8. Kdo témuž ústavu zdařilé přeložení příhodné knihy podá, stane se spoluaudem III. třídy; opětovaným podáním postoupí výše.

9. Dle poslední vůle zakladatelovy žádají se duchovní spoluaudové, aby mezi oltářem svatého Jana Nepomuckého za vyněgši císařskou robinnu, jakož i za živé a za mrtvé spoluaudy mši svatou sloužili. — Tím tedy každý spoluaud za živa i po smrti, každoročně, pro své duše spasení, milostí tolika tisíc mši svatých aučastným se stává, kolik tisíc duchovních mezi spoluaudy se nachází. — Neopomině ale žádný při této pobožnosti na samého zakladatele mravně pamětliv býti; jakož i světský vácí spoluaudové w tom témbni při mši svaté na zakladatele a spoluaudy modlitbami pamatovati. — **Tento §. měž každý we věrné paměti!**

(Redaktor koná pobožnost za spoluaudy po celý Swatojanský pautnj oltář u svatého hrobu o šesté hodině ranuj. O váté hodině večerní gest pobožnost zpěvu, litanij, požehnání a uctění gazylu svatého Jana.)

Wshody spoluaudů.

10. Každé knihy, týmž ústavem w tomž roce vydané, obdrží zdarma: a) Spoluzakladatel 4 wýtisky; b) Spoluaud I. třídy 3 wýtisky; c) Spoluaud II. třídy 2 wýtisky a d) Spoluaud III. třídy wýtisk. A to tak bez připlácení po celé živobytí. — Pozorowati ale sluší, že každý přístupující spoluaud gen těch kněh oceláwati může, kteréž od času geho přistaupení tissem vydány byly. — (Ty, které se obdržují při diplomu, gsau pauze gen z dobroty darem.)

 Gest ale swatou powinností každému spolu-

audu, nač se bohužel nehledj, knihy nákladem Dědictwí Swatojanského wydané, a zde uvedené, co možná rozšiřowati, a giných k tomu nabýzeti; ueb ústaven gebiné proto zarweden gest, a knihy gebiné proto je wydáwagj, aby rozšířeny lid wzděláwaly. Tjm se také pomůže, by se čtenějšj ueb nákladnějšj knihy wydáwati mohly.

11. Rezištnj spisowatelé, gich práce nákladem ústawu tiskem wydány budau, obdržj z téhž wydánj 24 wýtistky darem; pak se stanau, dle wracl swých, spoluaudu III., II. neb I. třídy; auo opětownauu zásluhau i spoluzařadatelé gmenowáni býti mohou.

Rozeřilání wýtisku.

12. Wydáwagj se pak knihy gij wázané. — Na prwnjm listu přitištěno býwá znamení téžž ústawu, gakož i frámšlá cena, přes řterauž w Čechách, u a Morawě a w Slezsku w žádném kněhsupectwí wjce platiti je nemá.

13. Páni spoluauowé obdržj tištěnó listek, na němž se požáde odebrané wýtisky tam, kam na listku poukázáno gest, odepřj. Tjm ale listkem bned u swého duchownjho páua, — potom buď we wifariátujm aneb w defauátujm auřadě, aneb w kněhsupectwí se wyřazati neopozdij žádný, gať na listku stogj.

14. Knihy je posilagj buď řtrze weleduštogué wifariátuj nebolij defaušé auřadu (řterijž zářilek gen z dobrořtimé náklonosti přigjwagj) pro celá města ueb — celé okrřšky. Wšlohy od redakcj poslaných kněh muij audowé slawnému wifariátujmu neb defauátujmu auřadu zase uabraditi.

Dwornj kněhsupectwí Greduera a Kleinbuba, řteréž dle řmlauwy řarřjim audum knihy uowě wyřšie zářlati má, prohlášilo se, že mu uenj možuá, pro swé rozřáblé zaměřtnánj ofolo nowého roku knihy ty dřjwe, až o welikonocech, rozeřlati. Wozkum a poslům, řdyž se plnomoceřtwjw wyřáží, wydalo by se knihy gen w měřci dubnu. pozděgi gde wřřechu pořřtau.

15. Nářlebugicj knihy mohou řaždým kněhsupectwjm obřarány býti.

Knihy Dèdictwí Swatojanského,

Které každým kněhupectwím obgednány býti mohou, a kterých výhradní prodej obstarává c. k. dvorní obchod w knihách a uměleckých výrobkách V. N. Crednera a Kleinbuba w Praze, w č. 548—I., gsau:

Swatodenní pořádek, spolu i nábožná děvečka . . .	10 fr.
Kapitola Pražská za času swatého Jana Nepomuckého, od Pessiny . . .	3 "
Životopis zakladatele Sanifikyre (který by každý aud měl mít) . . .	8 "
Proč jsem katolíkem? . . .	8 "
Němcky: Warum bin ich katholisch? . . .	10 "
Přísaba, s připraveným kázáním o přísaze, od Pessiny . . .	8 "
Utrpení swatých mučedníků prvních třech století . . .	10 "
Obraz smíšeného manželstwa, pohuntlivý - příběh pro newěsty . . .	10 "
Popisání kostela swatého Mikuláše na starém městě Pražském . . .	12 "
Útěcha u vysokém stáří. Kdo chce šťastně umřít . . .	15 "
Žilothea sw. Františka Salešského, převýborná kniha . . .	23 "
Weleslawin, kniha hospodářská . . .	25 "
Modina Dívčerowa . . .	12 "
Bohomil, kde pravé křesťanské náboženství i nalezení . . .	30 "
Němcky přeložené . . .	36 "
Pauze, zůstaň s námi. 2 díly, jak se má člověk o šťastnou smrt obstarati . . .	36 "
Populární dogmatika . . .	1 zl. — "
Wečerní rozhluwn. Wyjvětlení katolického učení . . .	26 "
Wamberowých kázání dva díly . . .	36 "
Životů Swatých, třetí díl . . .	1 zl. — "
Děť mše swaté od Pessiny . . .	30 "
Martin Lutr, jak hájí církev katolickou . . .	8 "
Kdo má pravdu? Protestant nebo katolík . . .	10 "
Propowidky z Tomáše Kempenského . . .	8 "
Wogtěch Proletář. Jak se člověk pokazi . . .	6 "
Swatojanský wěнец. Modlicí knížka o sw. Janu . . .	20 "
Pasigowý týden, rozjímání sw. Eudwíja z Granady . . .	12 "

Spověď, která ta pravá, protestantská nebo katolická? 14 fr.	
Směcení neběle. Spasitelná poučení. Důležitá kniha 30 „	
Wolstou, katolický námořský plavec. Příběh mořský (gest také německy)	26 „
Postilla aneb výklady a rozjímání na Ewangelia ne- bělní a sváteční celého roku. Díl první 1 zl. 45 „	
Postilla. Díl druhý	2 zl. 20 „
Časopis pro katolické duchovenstvo. Ročník 1828 až 1851 po 4 svazcích, každý ročník za 1 zl. — „	
Škroupa: Antiphonia: Ecce sacerdos	24 „
Worla: Animas fidelium	10 „
Životy Svätých, díl čtvrtý	1 zl. 10 „

Kdo k Dědictví spolu s základem pošle 5 zl. více,
tomu se za ně pošle tolik vybraných knih staršího vydání.

Potřebná poučení od redaktora.

1. Že naše bratrstvo, Dědictví Svatojanské, malně vzrostlo, působí podělování spoluúdu knihami **welůstogným paním wifárům a děkanům** ugebny obtíže, kdež mimo to i w peněžité sfoty na postowné, gež někteří úbowé wynahraditi se zpěcugi, uwowování býwagi. Zéto nehodě mohlo by se wyhowěti a dobré věci poslaužiti, když by s přimolením **p. t. paní wifárů a děkanů pani farářowé** k tomu se příznivě naklonili a nám k ruce byli; neb znagi své farníky a mohli se lehce o přimělení gebného každého do bratrstwa Dědictví Svatojanského wyklázaním se listu přesvědčiti, stížnosti geho wyslechnauti, u redakci uwážení gích wymoci a knihy, po zaprawení postowného, gemu wydati. Uznávám, že to nemalé obtíže mnohému panu faráři způsobí: — než, ale může se na ochotu a úslužnost pana kaplana obrátiti; neboť gsau mnozí, kteříž by, s přimolením **p. t. paní wifárů a děkanů**, s pochwalnou obětivostí celý okres na starost si wzali, věci pořádali, s námi si dopisowali, a předobré srozumění w bratrstwu Dědictví Svatojanského podporowali.

2. Na ponavržení a prosbu tuto prosím o laškavou odpověď: „kdo z panů milářů a dělanů to podělování laškavě gestě dále podržeti si oblibuge: aneb kdo, s gegich přivolením, z panů farářů nebo kaplanů tu obtíž na se vzíti se nařloňuje.“

3. Opačugi a silně prosím: „Kdo chceš býti audem Dědictwoj Swatojanského,“ penzje gediné posťtau zašli. Ručím za to, že každý nevděle w pěti dnech diplom i knihy w rukau míti bude. Ginať se to opozdž. (Gediné, když bych byl na cestách.)

4. Wýročnj seznamy rošech na žiwu a w místě pozůstáwagijch audů **newyhnutelně** potřebugi; bez nich nemohu žádných kněh poslati; neb zbytečně ztracenau knihu Dědictwoj wynahraditi musím.

5. O seznamy — in triplo — snažně, **snažně** žádám, ginať bych druhý a třetj sám psáti musil. Mjním ale w tom takto ulehčiti. Prwnj opis uděj w abecednjm pořádku gméno, přjgmenj, staw a obydlj; druhý a třetj obsah **gediné** přjgmenj. Prwnj potřebugi pro přirornánj s matrikau; druhý pro odeslagicjho kněhkupce, a třetj s přiloženj ke knihám, ut sit unum et alterum contra te in testimonium. Gá, před Bohem, dci pořádek zachowati, gen pomáhětež mně též k tomu upřjmně! Každý má přigjti řádně k swému. Tak to welj spravedlnost.

6. Když o Nowém roce ohlásjte, totiž: „Wykaž se každý přjstjho týdne odepisnjm lřstkem na saře, žeš audem“ — domjte se lehce o rošech pozůstalých audech a budete s to, abyste ge mně udali. —

7. Na takové seznamy hned se knihy, gať mile swázány budau, přistaupilým rozesjlagj.

8. Kde se kdo piše dvěma křestnjmi gmény u př. Jo s e f Bernard, Petr Jakub, ať přjgmenj čárkau podtrhne.

9. Audem gest gen **g e d n a** osoba. — Kdyby se na těch 10 zl. i wjce gich bylo složilo; toho tu redakcj šetřiti nesmj.

10. Umrťj i každé přestěhowánj auda hned se redakcj oznam; zwlášťe jurisdikce panů neomysťu a kaplanů; — a že se stal audem, oznam si to sám u swé wysoce důstogné konšistore, a přidey čjlo swého diplomu.

11. Na zemřelé posílají se knihy ještě toho roku, v kterém zemřeli.

12. Připlacení do rodu přijímá se jen v tom roce, v kterémž kdo přistoupil.

13. Abyste ještě knihu obdrželi, ohlaste redakci, když se to požádá, číslo diplomu; neb mnozí udají na saře, že jsou lidé, a však v pravdě nejsou.

14. Příjmení a jména at jsou vždy zřetelně psána. U rodu udejte hned i dědice, když by již gift byl.

15. Po uplynutí druhého roku žádné knihy se více nevnahražují.

16. Když potřebí k seznamu přidat poznamenání, oprav: tu prosím těchto na zvláštním listu přiležte.

17. Je tak mnozí zášilký své na redakci proti všemu poučení zasílají, žádají redaktor, že to z toho pochází, že v přivěštu poučení postavená ani nechtají!

18. Který okres chce knihami brzy podělen býti: ten si s posláním seznamu pospěš. Kdo dříve přijde, ten dříve podělen bývá.

19. Seznamy očekávání od Nového roku do Wellhouc. Kdo takový do své vys. důst. konsistoře poslati musí, chtějí jeho opis také, ale záhy, redakci poslati.

20. Kdo knihu do svatého Petra a Pavla podělen nebyl: pospěš hned u redakci vyplacením psaným se pozveptati.

21. Když se pošlo 20 zl. a stoji psáno „Jakub Procházka a manželka jeho Josefa Procházka:“ tedy se udey: zdaž každý sám pro sebe zvlášť, nebo pro RDD těch 20 zl. posílají.

22. Prosím o seznamy ne podle pořadí matričních čísel: ale podle abecedy.

23. Mnohý si diplom aneb odepisuj listek ztratí, neb spálí, neb pomáže: pak chce nový míti. Jen odepisují dají se zdarma: za diplom se musí 30 fr. zaplatiti; neb Dédicový wellau výlohu stoji.

24. Kdo se dává připlacením pro RDD přepsat: buď posílá svůj jednoduchý diplom na zpátek: aneb přiloží 30 fr. za nový diplom.

25. Redaktorovi z wifariátu listky do Prahy posílají, nezpomáhá; seznamu gest potřebj. Wylázati se listkem potřebj tomu, který knihy vydává a ge na listku odepsati má.

26. Glawné wifariáty a dekanáty prosím, řbyž se přistěhovaný aud uwebe, by spolu při něm stálo, obřub se přistěhowal, by ho redaktor tam mohl vymazati a sem přepsati; ginať by knihy obdržowal z drwau stran.

27. Gestli při podělení audů gafý wýtist omylem wybude: hleďte na tu žbywagjci knihu nového úda zisťati.

28. U redakci nemohau se peníze sfládati, až by se wfladeť 10 zl. doplnil, ani státnj obligaci nemůže se přigjti; wfladeť muss sestáwatt z hotových peněz.

29. Co w šech prawidel neb w ponaučení redaktorowu uestwgi, toho od redaktora nežádejte. Změny činit přislussj gen rns. duřt. konjistoři: ne ale redaktorowi.

30. Opafuge se žřetelně, řdo do Wánoc nepřistaupil, po wánocjch knihy běžicjho rofu neočekáwey; gen knihau rřisřicjho rofu podělen bude.

31. Iaf takě, řdo do Wánoc přjplateť pro RDD neučinil: po Nowém roce pro minulý se wjce nepřigme.

32. Prosím, těch mnoha titulů na redaktora neuwáděte; piřte zrowna gen na redakci Dēdictwj G. J.

33. Při swobodných ať se wždy přjpiřj řobiče gmenem a staweni; při manželjch a wdowách i gmeno druhého; ačkoliv gen gebeu stáwá se pro knihy audem.

34. řidně tyto řádky čjřti budete, bude náš, buď Bohu chwála, a sláwa swatému Janu! bude náš wesměř přeř 11,000 a w roce nově přistaupiwřřjch přeř 2500!

35. Máme silnau naděgi, že budeme w roce 1857 meci audům III. řjl Postilly poslati.

36. Pantnjci o swatém Janě w Praze ať den přebřtj o 10. hodině gřau u swatého hrobu na slawných za mrtwé audy requijch, gafěž redaktor na swůg nářlad založil.

37. Budiž wřele děkowáno řažděmu, řdož by byl ř oslawenj Dēdictwj Swatojansřtého neboli ř ulěččenj redakci přjřěl. Žehnáme řažděmu řakowěmu, ob náš welice wáženěmu.

Bulla Papežská.

Doba přelomná, když církev svatá pod svou viditelnou hlavou Jeho Svatosti papežské Piem IX. ve svých kardinálech a na 200 biskupích a nejvládnějších církevních důstojnících, 8. prosince r. 1854 v Římě shromážděna, člany svými o nepostvrženém počtu M. P. prohlásila, byla také dobrou přehlásknou i pro Dědictví Svatojanské; neb použil ji Jeho Eminenci Heydúst. p. kardinál, náš milovaný kníže p. arcibiskup, Bedřich z knížat Schwarzenberků, a svatému Otci o něm a o jeho spasitelném působení přednesení učinil. — Svatý Otec, z toho uvědomení potěšen, ráčil o Dědictví Svatojanském zvláštní apoštolský list (gečž bullou nazýváme) vydati, jim bratrstvo nasse potvrditi, apoštolským požehnáním posvětit, a plnomocnými odpustky obohaciti, tak že tím uocenítné slávy zjstáno!

Tento apoštolský list zní následovně:

Pius P. P. IX.

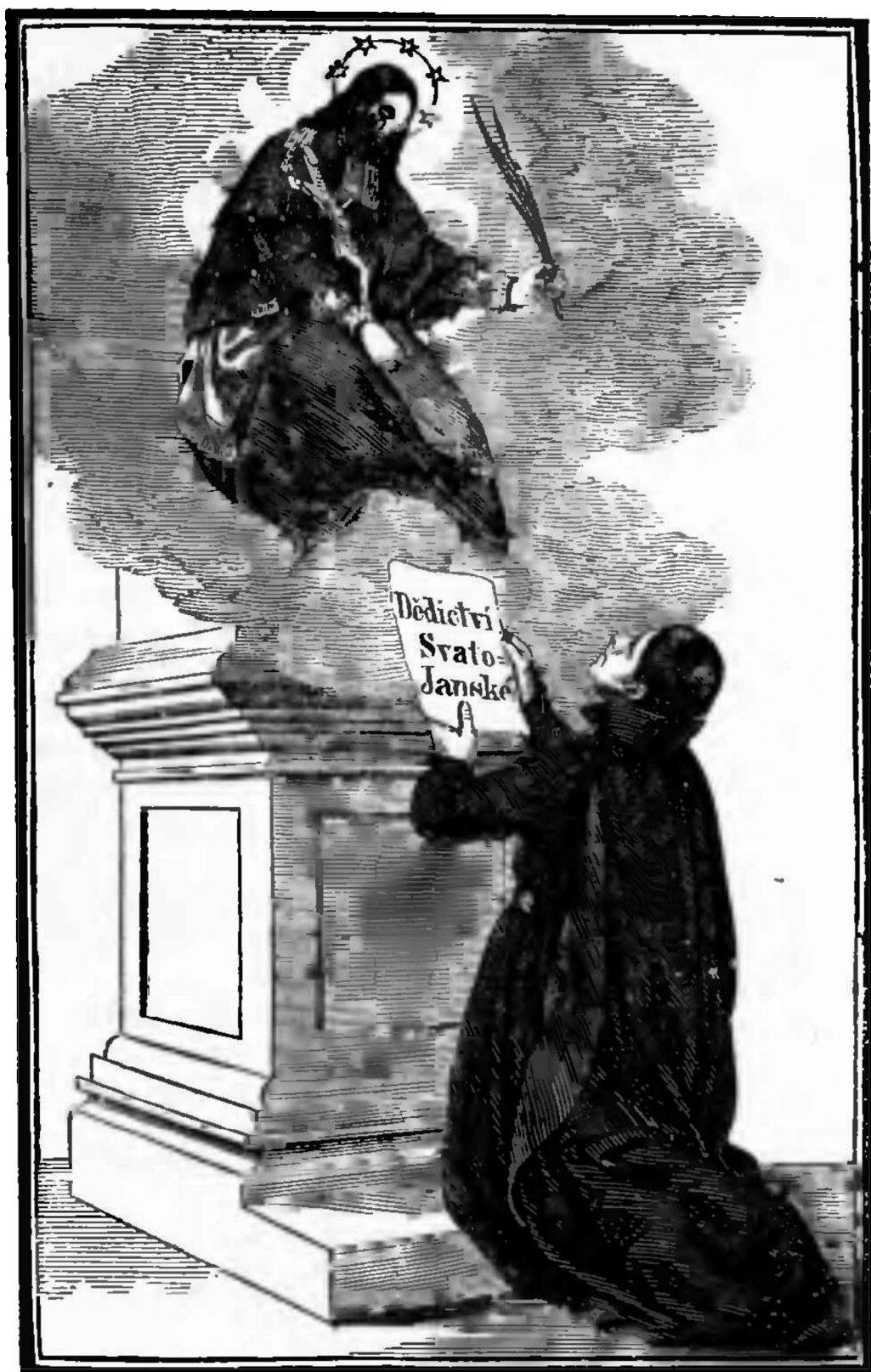
Na věčnou památku.

Milugje láskou otcomskou všedky všude pravověřící, podle nejvyššího úřadu nasseho apoštolského, podporujeme a rozumnougeme ochotně vše, což ku spasení duší gečích za prospěšné uznáváme, a obohacujeme mile rádi nebeskými dary, gichž udělování svědomí nassemu světil Bůh. Do počtu těchto náleží dle mínění nasseho i blahodárné ono bratrstvo, „**Svatojanským Dědictvím**“ vůbec nazvané, které, gať nám ctihodný bratr Náš Bedřich Josef Schwarzenberg, S. R. C. kardinál, nejvyšší arcibiskup Pražský, vyložil, byvši v Praze založeno a tam církevním řádem potvrzeno, s Boží pomocí gíž tak se rozmohlo a rozšířilo, že gať po Čechách, tak i po jiných kraginách slovanských mocnářství rakauského přemnoho a přemnoho čítá údův, a kteréž má za účel, aby z příspěvků, sládaných od údův, vydávaly a rozširovaly se knihy takové, kteréž by učení křesťanské proti útržkám ka-

círň hágily, a způsob života křesťanského w lidu upewňo-
wali. — Abychom pať My wěc tať poswátňau a blaho-
dárňau pod ochranu wzali a tudjž i s Rassy strany i wět-
šimu zďaru a rozššřenj gegimu pomáhali, spolu pať i přánj
rečeneho ctihodného bratra wyhoměli, botčené ono bratr-
stvo, gež slowe „Dēdictwý Nepomucenský,“ listem
tjmtó idywalugeme a snažně poraučjme; i udělugeme gemu
požebuánj Rasse apostoliské tať, aby i zwelebenj wiry a
i rozumowánj zbožňosti den ode dne wětšjho zďaru na-
bíwalo. Konečně mocj Rasseho apostoliského úřadu wšfe-
chuem a jednotliwym prawowěřcjm obogjho pohlawj, gžto
do bratrjwa tohoto přigati gsau byli a budacně přigati
budau, kterjž opravdomě se řagjce a wyzpowjďawšse se
i Swátostj Oltárnj posilněui gsauce, na den swátého Jana
Nepomuckého, neb kterého foli dne ze sedmi bezprostředně
po swátku tom následugjch, kostel neb dle libosti ginau
faplu weřegnau, řdefolim, řaždého roku strausseně namšštjwj a
tam za swornost pauowujšm křesťanských, za wykořeněnj řa-
cřšm, a za zwelebenj swaté Matky Cjrkwe pobožně i Bohu
je pomodlj, **plnomocně odpustky** a prominuti wšfch
gegich hřichůw udělugeme; spolu i na wěčné časy milostiwě
w Pánu moc dáwáme a powolugeme, aby i dušjm wěřjch
křesťanůw, kterěž, w milosti spogené s Bohem, z tohoto
swěta se odebraly, způsobem přjmluwy odpustky tyto přičeny
býti mohly. — Rewadj tomu ustanowenj řáby apostoliské
a giná gafowáfoli nařjzenj opať zuěgjcj.

Dáno w Řjmě u swátého Petra pod prstenem ry-
báře dne 30. březua 1855, papežštwj našeho roku dewá-
ziko.
W. kard. Macchi.

O, gaf přeblaženj gsme, že Dēdictwý Swatofausté, tjmtó
cvořstoljšým listem tať wyjocě oslaweno, pod tať přegáňau
ochranau stogj, a nám tym uinaduěuo gest, za swatým Janem
mecně řáčeti, a přjmluwy a blaženosti geho se zaučastniti. —
Za to pať, ginž to štěšj máme co dělowati, nepřestáwagjce
wraucně se modleme.

Toto vyobrazení daruje autorem redaktor, kanovník M á c l a v B e f f i n a,
na památku již přes 10000 vzrostlého Dědictví Svatojanského.

P o m n i ě

welectihodnému

Antonjnowi Hanikýřowi,

zakladateli Dědictwj Swatojanského nad geho hrobem
w Táboře.

Pamatujte na skutky Otců wassich, kteráž
činili za časů swých: a bogdete sláwy weliké
a gména věčného. I. Machab. 2, 51.

Toto swaté slovo tanulo na mysli bývalému jesuitowi,
welectihodnému Antonjnowi Hanikýřowi, ro-
dem z Prahy, genž po vysvěcení r. 1777 w Selci, we Wo-
ském wikariátu w arcidiecesi Pražské, pak w Budějowické
w Klokotech, na pautním místě Matky Boží u Tábora, na
to w Jindřichowu Hradci, posledně w blízkém Čimeri co ka-
plan na winici Páně slanzil; pensj pak své a odpočínutj
u bratra svého, wikáře w Pláně, posledně w fragském městě
Táboře užjwal: ono swaté slovo z knih Machabegských ta-
nulo genu na mysli, kbyž 15. čermua roku 1829 w Praze
první stolctá památka wyhlášenj za Swatého — Jana
Nepomuckého — slawně konána byla. On se pamatoval,
že otcové geho w tovaryšstwu Jezjssowu před 200 lety za-
ložili Dědictwj Swato-Wáclawské na wydávánj wyzdelawa-
telných českých knih w duchu katolickém, a že tjmto dědi-
ctwjm znamenitého prospěchu mezi wěřcjm lidem docílili. —
Přewratem ale času wyzdwizen celý řád Jesuitský a s njm
také Dědictwj swatého Wáclawa.

J unijnil sobě zbožný Hanikýř, založenjm podobného
ústawu, z pozůstalosti 1000 zl. na střjbře po swých rodičjch,
zřjdiiti Dědictwj Swatojanské a tak položiti onomu
prvnímu jubileum swatého Jana Nepomuckého trwagjci pa-

mátku, a postawiti mu talowý pomník, kterýž by přístupujícími spoluandý tak se wymohl, aby se z geho příjmu vydávaly „užitečné knihy w gazetu českou, a to sice w neplewněgšij ceně, gimž by katolický lid i wzhledem na wjru i, wzhledem na mrawy spasitelného wzbdělání nabýwal.“

Ústav tento, wedenj a péči knížecj arcibiskupské konfistori Pražské obětován a tež přigat, a od Jeho Weličenstwa císaře a krále Františka I. r. 1833 potvrzen, roste již po 20 let, žkvetá a bohatě se rozkládá, — z žrnka horčičného již kofatý strom, — tak že w brzce 11,000 audů (ano i ze žámořské Ameriky) počítá; — audům a w prodeg již na 500,000 kněh podal; — a gimí tak působj, že gediné Postilly, nákladem 40,000 zl., we 20,000 wýtiscjch každého dílu, blaho a wzbdělání lidj tak rozšširuge, gako dle swatého ewangelium hrst kwasu do třech měr maufy daného, kterýmž wšsedlo žkysalo.

Abyž minulého gara Jeho Eminencj, neyduštogněgšij knjze pan arcibiskup Bedřich, z knížat Schwarzenbergů, swaté římské říše kardinál, w Římě, w sněmu Swatého otce Pia IX. se nacházel, dal Jeho Swatosti papežské zpráwu o našem Dědictwji Swatojanském a geho půsbenj. — Swatý Otec z toho welice potěšen, ráčil se w moci své apoštolské přemilostiwě nakloniti, a w zvláštnj bulle, od 30. března r. 1855, bratrstwo toto cjrkeruě potwrditi, apoštolského požehnání gemu uděliti, a pro oftán Swatojanský „pluomocnými odpustky“ ge obohatiti. — Tím Dědictwji Swatojanské neywyněšij oslawy dosplo.

Pod stjnem tohoto blaborodného stromu bydlej nyní gáf císařské Majestátnosti, biskupské Duštognosti a knížecj Dmjcenosti: tak i sprostého lidu, neymjce chudoby, wšseliký druh; — auo i uenaučegšijch dítek neočekáwaný počet.

Widauc knížecj arcibiskupská konfistor Pražská, že tento ústav tak s nebež požehnaný a po swěte oslawený gest, wzpomněla na welectihodného kněze, Antonjua Danilýře, genž toto blahopodné Dědictwji založil a geho požehnaných aučinfů půwodem byl. Z dala wzpředěti, gáf to w Táboře s brobem toho slawného zafladatele

stoj, a doměřela se „že prý tam, na děkanštem hřbitově, v trávě zarostlý, beze všeho znamení leží, a takřka z paměti vyšel!“ —

Zdaž se nezachvěje mnohý z audů našich; zdaž slyšezarostl tváře jeho, a nerozdechne želem, že hrob tisícronájobuň žehnaného těla přelamného zakladatele Dědictví Svatojanského tak zaslý gest, a tento veleslavný kněz tuto takřka v zapomenutí přišel! — Zdaž uvozníne v něm, jako v fujžecí arcibiskupské konsistoři, ta žádost, a by hrob jeho slavným byl, aby na něm stál pomník přewýtečných zásluh jeho a wšelé k němu uctivosti a wděčnosti naší.

Kujžecí arcibiskupská konsistoř gest ochotná tu památku Gemu postawiti; — má ale za to, že tu řikage snad každý z audů žádostiv bude, při postawení toho pomníku malau oběti se zúčastniti; — by ueslalo v památce, že geg „genten neb onen:“ ale by wědomo bylo, že wesšero bratrstwo Dědictví Svatojanského Gemu ten pomník postawilo.

Pouecháwá ale každému na swobodné vůli, kdo z audů by se připogiti chtěl, a s gať mnohem by přispěti se naflonil.

Abby ale tyto oběti štědré wděčnosti do Pražské konsistoře je dostaly, důwěřuge se a sluffně žádá wšech důstogných panů wikářů a děkanů, by za obtížné st nerozali, alebrž rádi takowé dárky od audů swého okresu přigali a přislezitostně ge na zdejší konsistorij kancelář odeslali. — Steř by ale během přjšitjho roku, neb i pozděgi teprwa přistupowali, mohli by bárel swůg hned tu základu swému připogiti.

Pomník ten dal by se dlabati wěhlasnému sochaři pražskému, Emanuelowi Maxowi; a postawil by se v Táboře nad hrobem zakladatelowým s přislušnau slawností.

Gato se giž za Jeho wěčné oslawení sem a tam wyroční slawné requiem dobrowolně koná: tak by se takowé pať zvláštní fundaci založilo v Praze i v Táboře, na den ten, v kterýž welebný Hanilýř (v roce 1830) náwrh swůg o Dědictví Svatojanském co žádost na Pražskou konsistoř podepsal — a sice v Táboře 22. čerwna 1832. Zemřel tam 15. března 1833, stáť 80 let.

Wypodobněnj pomník toho, popísánj slawnosti, při geho postawenj držaué, wýlohy tím učiněné a gměna wšech, kteřj se w štědrosti své na něg složili, wydalo by se pať podjlníkům w zmláštujm spíšku.

Takto se pať vyplnj slowa maudrého Siracha, l. 45, w. 1. že: Památka geho w požehnánj zůstává! a tež Isaiásse proroka: A hrob geho bude slawný. Jf. 11, 10.

A když postawjme zakladateli našemu pomník své wděčnosti: bude na hřbitowě Táborstém spolu státi co pomník našj-wlastnj wděčné uznalosti a zbožného žehnánj, by Pán nebesj Semu byl odplatau hognau, a oslawil Weg se swatým Janem po wšechy věky věkům. Amen.

W Praze 1. prosince 1855.

Dr. Wáclaw Bessina,
kanowník strážný, kníž. arcibisk. konsistorij rada
a webaucj Dědictwj Swatojanské.

Zemřelj

w bratřtwu Dědictwj Swatojanského.

r. 1854 a 1855.

Předewšjm wraucuě pamatugme na welebného pána, Antonjna Haníkhře, zakladatele Dědictwj, gehož památka u nás u wěčném požehnánj zůstaň!

W Pražské arcidiěcesi.

Bradáčowa Veronika, w Plasjch.
 Zeislar Matěj, w Bezvědicjch.
 Merion Josef, rytíř z Ragersborsu, děkan w Celci.
 Hora Frantisek, w Zebráce.
 Král Antonín, farář w Bělé.
 Ambaš Josef, zakladatel rodu w Mrzotjně.
 Kubista Petr, kaplan Plzenský.
 Ragler Josef, kanovník, farář w Libici.
 Libenský Josef, we Wsetatěch.
 Stieber Daniel, kapitulární farář Strahomský.
 Tharand Jan, w Čelakovicjch.
 Tesar Josef, w Machově.

12

W Litoměřickém biskupstwj.

Novák Frantisek, alumn Litoměřický.
 Vater Štěpán, rektor semináře Litoměřického.

2

W Králové Hradeckém biskupstwj.

Obalaupka Jan, biskupský alumn w Králové Hradci.
 Korschner Josef, kaplan w Swojanově.
 Kožená Zefka, w Chrudjmi.
 König Jan, w Staré Pace.
 Nidl Ignac, kanovník, konsistorní rada w Hradci.
 Springer Jan, w České Třeboni.
 Čauček Josef, w Bříže.

7

W Budějowickém biskupstwj.

Alt Jan, otec rodu w Makově.
 Benda Kristof, w Elřowicjch.
 Čblebečková Marie, w Rožmitále.
 Čeychowa Kateřina, w Weselj.
 Hamší Matěj, zakladatel rodu, w Protonivici.
 Hodou Jakub, w Mostjtně.
 Hruška Frantisek, w Hodonícjch.
 Husarowa Marketa, w Plesšowicjch.
 Keš Ignac, w Weselj.
 Komárkova Rozalia, w Čezenicjch.

Královčova Anna, w Petrowicjch.
 Kratochwil Karel, farář w Malčicjch.
 Pello Augustin, w Domažlicjch.
 Morsteinowa Barbara, w Červené Poříčí.
 Perautkova Anna, w Uzenicjch.
 Procházkova Anna, w Láboře.
 Řeřátko Jan, otec rodu w Danbravě.
 Šosnorowa Anna, w Smognici.
 Šaufup Jan, we Wodňanech.
 Šaufup Josef, w Račicjch.
 Staněk Frantisek, duchovní otec w Čkyni.
 Šimek Frantisek, děkan w Švinech.
 Šolle Frantisek, děkan w Rožmitálu.
 Tešková Marie, w Uzenicjch.
 Trogan Frantisek, farář w Petrowicjch.
 Wobis Josef, w Ledenicjch.
 Wokatý Matěj, zaklad. rodu, w Chyvaleticjch.
 Wolfowa Anna, w Weselji.
 Woříšek Wáclav, kaplan w Písnu.

w Holomúcké arcidiécefi.

Aldaucoma Františka, w Kroměříži.
 Balcárkowa Terezie, w Šumvaldě.
 Bečák Tomáš, spiritual semenáre w Holomúci.
 Beneš Jan, farář w Benčicjch.
 Blaták Jan, we Werowanech.
 Bolšowa Rosina, w Wacenowicjch.
 Brchlá Barbara, w Stitně.
 Březina Theodor, w Střebeticjch.
 Bureš Jan a Cecilie, zakld. rodu w Zablinicjch.
 Chalaupka Walentin, w Hrubé Bystřici.
 Chwoštalowa Barbara, w Miloticjch.
 Doleneš Frantisek, otec rodu, w Olšanech.
 Doleneš Jan, zakladatel rodu w Olšanech.
 Dwořák Frantisek, w Hulíně.
 Janšuljkowa Anna, w Blkoffi.
 Guth Jiří, vicerektor zbožných škol w Strážnici.
 Habáňowa Kateřina, w Čechowicjch.

- Hanáková Maria, w Tržicích.
 Janalš Wincenc, kněz, spisowatel Wěrné Kopy, w Miloticích.
 Jiržčeš Frantiseš, w Tistjné.
 Jirauč Josef, w Morawčanech.
 Jngroma Johanna, w Skoromicích.
 Kalabiš Jan, w Staré Ptěni.
 Kltmanina Tomáš, a Terezie, zašlad. rodu w Bistupicích.
 Koblihowa Anna, w Wšerowě.
 Kocian Frantiseš, zašladatel rodu w Předmostj.
 Kořiška Jan a Weronika, zašlad. rodu w Zašardomicích.
 Kowarš Jan a Lucie, zašlad. rodu w Hrubém Mugezdě.
 Král Wáclaw, w Huljně.
 Kregč Barbara, w Konicích.
 Krefka Jakub, w Přerowě.
 Kreplowa Ewa, w Nowé Wši.
 Leškžiw Frantiseš, zašladatel rodu w Popomicích.
 Lepařowa Maria, w Boku.
 Lužný Josef, w Huncomicích.
 Mareš Wincenc, a Maria, zašlad. rodu w Lprowě.
 Matěgččeš Josef, zašlad. rodu w Poštelmowě.
 Mezjrlowa Lucie, w Bracowě.
 Mádworuňš Tomáš, zašladatel rodu w Doloplašech.
 Mawrátš Frantiseš, w Olšanech.
 Meduchalowa Magdalena, w Miloticích.
 Němedowa Weronika, w Ewanomicích.
 Peřinowa Kateřina, w Kofetnici.
 Peššowa Anna, w Ruclawicích.
 Přecedětělowa Apollonie, w Bystroššicích.
 Procházšowa Františka, w Skoromicích.
 Profotowa Eleonora, w Wacenomicích.
 Profeš Petr, u Sm. Kateřiny.
 Princenowšš Tobiaš, w Wšesowicích.
 Raus Jan, w Miloticích.
 Richter Josef, zašladatel rodu, w Morawššém Ostrowě.
 Rídl Frantiseš, w Dřemohoššicích.
 Ríškowa Maria, w Obersdorfě.
 Rošytowa Maria, we Wacowě.

Rožehnalowa Juliana, w Huljně.
 Sedláčková Františka, w Hynkově.
 Selingrowa Anna, w Epitinově.
 Sobek Josef a Frant., zařl. rodu w Zahlinicích.
 Solný Vincenc, w Radauni.
 Spacíl Josef, zařladatel rodu w Širani.
 Spurný Ignac, w Hrubé Prosenici.
 Steyskal Josef, zařladatel rodu w Chřemči.
 Schiller Jan w Plumenově.
 Schindler Wáclaw, w Skoronicích.
 Tejařek Jan, w Towassově.
 Towáškowa Helena, w Sedlci.
 Uwjra Frant., zařlad. rodu w Myslowicích.
 Uwjra Ignac, též, w Jamnici.
 Wepřek Petr, zařlad. rodu w Pořřelmově.
 Winškowa Františka, w Hluchově.
 Witel Josef, zařladatel rodu w Zdětjně.
 Wolf Wáclaw, w Kroměřži.
 Wolkowa Barbara, w Kroměřži.
 Wotka Josef, zařladatel rodu w Kralicích.
 Wrtal Jan, kaplan w Holešově.
 Zbrahalowa Františka, rod, w Huně.
 Zapletal Wáclaw, w Huljně.
 Zatlaukal Jakub, w Huljně.
 Zlamalowa Barbara, w Předměstj.
 Zlamal Josef, w Huljně.
 Zúfer Tomáš, w Leyskách.

w Brněnském biskupstwj.

Beduár Gabriel, w Rebešowicích.
 Černá Alzeřka, w Obřanech.
 Dohan Jan a Maria, zařlad. rodu w Opatowicích.
 Dršek Bartoloměj, w Podolj.
 Šila Cyrill, w Tuřanech.
 Šlodr Martin, w Hudnowicích.
 Šoitl Josef, w Mugezdě.
 Šridrychowa Johanna, na Wranově.
 Šamžalowa Barbara, w Zpešově.

Homola Jan, w Zwančicjch.
 Nabljčkowa Maria, w Brně.
 Neš Jan, w Lulči.
 Nuap Placid, přemor w Raghradě.
 Nropil Josef, farář w Blučně.
 Nučera Frantisek, w Berně.
 Paučkový Anton a Petronilla, zafl. rodu w Honořanech.
 Negebly Vincenc, w Třeshti.
 Nowotná Frantiska, w Gřifowicjch.
 Odstřil Jan, w Brně.
 Pawljček Duhřeg, w Dědicjch.
 Pawljčkowa Frantiska, w Dědicjch.
 Předejšlý Jan, otec rodu w Mor. Branicjch.
 Procházkowa Frantiska, w Luřanech.
 Režný Jan, w Habrowanech.
 Sefanina Anna, w Puntowicjch.
 Steyskal Tomáš, děkan w Telči.
 Swoboda Josef, w Bořitowě.
 Schlossar Viktor, prélat w Raghradě.
 Wewerka Frantisek, w Jabobřesťjch.
 Wobrátil Josef, w Ghrlicjch.

30

w Rašausjch.

Gaybassowa Kateřina, w Postorni.
 Kúriál Pawel, zakladatel rodu w Postorni.

2

w Uhřjch.

Laczkowic Martin, viceděkan w Dobré Vodě.	1
Letošních wšedj	163
A těm řbyž připočítáme w 20 letech zemřelých . . .	426
Máme nyní wšse swaté obětowati a wrancně se modliti za 589.	

Pozdě udué podáme přjstijm rokem; — a řbo by
 kwlujm udujm mezi zemřelými udu byl, — řim řsa —
 rychle to redakcj udey, a mřsto, řde w ten řas přebřwá,
 připiř. — Ak se na mřsto zemřelého řádný wje neudáwá,
 by tak řnřhy wylákal; byl by to řřjřný podwob.

Za ty soná giž přes 3000 kněží mši svatou; za ty se w 15 biskupstwach a 200 wifariátach konají každodělně po kázání wraucj modlitby, a za ty se nepřestávajice přimlouváme, ř nebesům wolajice :

Wšemohaucí wěčný Bože, stwořiteli, řiditeli a ukončowateli života našeho; slyš upěnlivé wolání naše, kteréž ř trůnu milostného slitování twého odevšláme. Přehljžejice počet těch nábožných, kteří se w zbožnosti své orodování swatého Jana oddali, pohnuty se cítíme, ó Pane života našeho! že gš giž tolik z bratrstwa našeho ř uloženi wěčnému powolal a nowau bráhu gim wykázal, na které by dostli cile řtvoření swého. Radostnou důwěrou pobljžme od gegich hrobu ř nebesům, kam býwaly opřeny zrakj gegich, kam tanžiwala duše gegich, a oni se radowali, že sw. Jan za ně se přimlouvá, že oběti nisse neswětěgšj ge tobě poraučj, a společná modlitba naše ge ř tobě, ř milosřdeustwj twéinn wzruššj: by gim dánó bylo nebe, by přigati byli do Dědictwj oslawy a blaženosti swatého Jana; — tam, lastawým pamatowáním na nás, opět nám mohli pomáhati: bychom z bratrstwa časného řstane swatými angely přenešeni byli do bratrstwa nebesého. Wyplň nebesy Pane tuto nadězi, kterauž gš w duše naše wložil; otewři rág swig nad nimi, powoley ge do přemilostného uaručj swého a dey gim ančastuu býti wěčného mltování našeho swatého Jana Nepomuckého. Tak nám odegiti gegich nebude wíce zármutkem, a uebytj gegich mezi námi nebude wíce ztrátou: ale smrt gegich, hrob gegich bude nám gen tau přeblaženau předházkau tam do řádu wywolcuných twých, kamž by nám pomáhali, fdej by nás očekáwali, a kamž by nás dowedli, bychom s nimi tam a se swatým Janem u wěčném Dědictwj zážjwali přeblaženého bratrstwj po wšechy wěky wěků. Amen.

Odpočinutj wěčné deň gim Pane, a swětlo wěčné ať gim swjtj; ať odpočiwaji w pokojí!

Skrze Jezisse Krista, Pána našeho. Amen.

ra. Wáclawa Pessiny, kanovníka strážného, kuptého arcibiskupského konsistorního rabu.

Wětic W o z j e h.

Díl pátý.

Seznamy od

Hugona Jana Karlyka,

kapitulara nárežité kanonie Premonstratů w Teple,
profesora české řeči a literatury na gymnasiu
Vizeňském, hrotizakladatele dědictwí Swatojanského
a spousta národního Muzeum.

Tiskem Dědictwí Swatojanského.

Pro rok 1854

Číslo XXXIII.

Cena 1 zl. 30 tr. na šitbie.

W Praze 1854.

Tiskem Bedi. Kohněta w arcibiskupském Seminari.

O. EISEN, W.M. PE.

JAN HOFFMANN D.V.

Śwaci Patronowé.

W śiech: Mobicła Boj: Cech ů: św. Lubmila, św. Wáclaw, św. W. gład
 fr. Jan Nep., św. Wst. św. Zikmund, św. Prokor, św. Norbert, św. Iwan
 Morawanů: św. Corill a św. Method. Slezáků: św. Hedwila. Kaku-
 sanů: św. Leopold. Uhrů: św. Štěpán, a Štyrských: św. Jscf.

Životy, skutky a utrpení Svatých a Světíc Božích.

Díl pátý.

Sepsány od

Hugona Jana Karljka,

kapitulára starožitné kanonie Bremonstrátů v Teplé, profesora české řeči a literatury na gymnasiu Plzeňském, spoluzakladatele Dědictví Svatojanského a spoluauda národního Muzeum.

Nákladem Dědictví Svatojanského.
Pro rok 1858. — Číslo XXXXIII.
Cena 1 zl. 30 fr. na stříbre.

W Praze 1858.

Tiskem Bedřicha Mohlčka v arcibiskupském Seminári.

Je dostati v c. fr. kněhupectví Bedř. Krednera, na Staroměstském náměstí č. 349, jakož i ve všech kněhupectvích.

Následovníci moci buďtež, jako i já Kristům. 1. Kor. 11.

Mobli' gini, mohly giné: proč to nemůžeš, Augustine?

Tak říkával jm. otec Augustin sám k sobě
a tak se řešením Svatých k dobrému
používal.

Sklad knih Dedicowj Swato janského.

Následující knihy mohou každým knihkupectvím ob-
starány býti, gichž prodey výhradně obstarávají: c. k. dvorní
knihkupec Bedřich Crebner w Praze, na staro-
městském náměstí, w levém nárožním číslu 548., Eduard
Hölzl w Holomauci, Karel Winiker w Brně, a Antonín
Wendelj u we Wídni:

Swatoborní pořádek, spolu i nábožná děvečka .	10	fr.
Kapitola Pražská za času sw. Jana Nepomuckého, od Pessiny	3	"
Životopis zakladatele Hanyčůře, (který by každý aud měl mít)	8	"
Proč jsem katolíkem?	8	"
Německy: Warum bin ich katholisch?	10	"
Přísaha, s připomeným kázáním o přísaze, od Pe- ssiny	8	"
Utrpení sw. mučedníků, prvních tří století	10	"
Obraz smíšeného manželstwa, pohnutlivý příběh pro nevěsty	10	"
Popisání kostela sw. Mikuláše, na starém městě Pražském	12	"
Utěcha u vysokém stáří. Kdo chce šťastně umřít	15	"
Žilothea sw. Františka Saleského; převýborná knihka	23	"
Weleslawin, knihka hospodářská	25	"
Modina Důvěrowa	12	"
Bohomil, kde pravé křesťanské náboženství i na- lezení	30	"
Německy přeložené	36	"
Pane, zůstaň s námi, 2 díly, gať je má člověk o šťastnau smrti obstarati	36	"

Populární dogmatika	1 zl.	— fr.
Wečerní rozmluvy. Vysvětlení katolického učení .	26	„
Wamberových kázání dva díly	36	„
Životů Svatých V. díl; III. a IV. díl po 4 zl.	—	„
Obět mše sv. od Bessiny	30	„
Martin Lutr, jak hájí církev katolickou	8	„
Kdo má pravdu? Protestant nebo katolík . . .	10	„
Propovědi z Tomáše Kempenského	8	„
Mogtěch proletář. Jak se člověk pokazí	6	„
Svatojanský věnec. Modlitby křížka v jm. Jezu .	20	„
Passionový týden, rozjímání sv. Ludmily z Gra- nady	12	„
Zpověď, která ta pravá, protestantská nebo ka- tolická?	14	„
Svěcení neděle. Spasitelná poučení. Důležitá kniha od Streera	30	„
Wolston, katolický námořský plavec. Gest také ně- mecky	26	„
Postilla aneb výklady a rozjímání na Evangelia nedělní a sváteční celého roku, od Dr. Junoc. Zrencla. Díl první	1 zl.	45 „
Díl druhý	2 zl.	20 „
Díl třetí	2 zl.	— „
Časopis pro katolické duchovenstvo. Ročník 1828 až 1851, každý ročník po 4 svaz- cích, za	18	„
Škroupa: Antifona: Ecce sacerdos	24	„
Worla: Animas fidelium	10	„

Bible česká

čili

Písmo svaté starého i nového
Zákona.

Druhé vydání 8. 1857. za 2 zř. str.

Knjžecj arcibiskupská konsistoř Pražská ráčila druhé vydání Pisma svatého naříditi, a vzdavši se všeho zisku, určila přelomnou cenu, aby se bible ta hogně mezi měřicjmi rozšřřila. Prodeř odstarává se držitelem arcibiskupské knihitiřárny, a odběratelům 12 wýtisřů dáwá se 13tý nádawkem. Kdož by Písmo svaté poštou chřěl mjeti zaslané, nechř se na ně franřowaným listem předplatj, načež ibned obgednané wýtisřy na mjesto se odesřlau.

Listy s předplatnjmi penězi budřez zasřlány pod nářisem :

Knjžecj arcibiskupské knihitiřárně w Praze.

Bedřich Mohliček.

Nákladem svým vydává a vydala kniž-
tiskárna *Bedřicha Rohlička* následující spisy,
jež dostati lze v arcibiskupském semináři
neb v knihoskladu ve větší Karlově (je-
suitské) ulici č. 187 u zlatého stromu:

Blahověst.

Katolické hlasy pro kněžstvo a lid jazyka česko-
slovanského.

Vydavatel **Václav Štulc.**

Předplácí se celoročně 3 zl., půlletně 1 zl.
30 kr. stř., poštou 4 zl. a půlletně 2 zl. stř. —

Měsícem březnem počal Blahověst čtvrtý ročník
svého nového běhu.

Škola a život.

Pedagogický časopis s přílohou:

ŠTĚPNICE.

Redaktor **Frant. Jos. Rezac.**

Předplácí se celoročně 2 zl. 24 kr., půlletně
1 zl. 12 kr.; poštou 3 zl. 4 kr., půlletně 1 zl. 32
kr. stříb. — Kdož by přílohu: „Štěpnice“ i zvláště
s časopisem odebirati chtěl, nechť předplatí celo-
ročně 24 kr., poštou 40 kr. —

Upozorňujeme zvláště na nové vydání modliteb
při kanonu velmi vkusně a úhledně tištěných po
1 zl. 30 kr., a modliteb před i po mši svaté po
20 kr. stříbra.

Modlitební knížka a mešní zpěvník

pro žáky a žákyně na školách národních.

Sepsal

Jos. Ant. Šrůtek.

Approbací nejduš. biskupského ordinariátu
v Hradci Králové.

Se čtyřmi obrázky. 18. str. 252 seš. za 12 kr. stř.

Jsou zvláštní exempláry pro pacholata i pro
děvčata.

Biblický dějepis, zjevení Božího v starém zákoně.
Od Dr. Inn. Frencla, učitele náboženství na sta-
roměstském gymnasium v Praze. 8. za 48. kr.

Evangelia na všechny neděle, svátky atd. vše-
srozumitelně vyložena dle katol. učení víry od
A. V. Hnojka. 2 díly za 2 zl.

Kázání nedělní a sváteční od Pr. Ondráka. Dva
díly. Seš. 23. po 12 kr.

Sbírka výkladův a kázání, sestavil Em. Veverka.
Svazků 9 po 48 kr.